

புத்தகங்கள்

பரிசு! பரிசு!!

எங்களது பொங்கல் - நத்தார்
பரிசுத் திட்டம்

திருவள்ளூர் உங்களுக்குத்
தந்த அறிவு நூல் திருக்குறள்

சிலோன் திரட் இன்டஸ்ட்ரீஸ்
ஸ்தாபனத்தார் உங்களுக்குத்
தருவது சிறந்த தையல் நூல்.

நண்டு, பெலுன், கத்தரி, ஏரோப்பிளேன்
சன் மார்க், வெள்ளை- கலர் தையல்
நூல்களை விற்பனவு செய்யும் எங்கள்
வாடிக்கையாளர்களுக்கு ஓர் நற்செய்தி!

எங்கள் தயாரிப்பு நூல்களை கூடுதல் விற்ப
னவு செய்கிறவர்களுக்கு கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள
பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

முதல் பரிசு ரொக்கம்	ரூ. 500/-
இரண்டாவது பரிசு	ரூ. 250/-
மூன்றாவது பரிசு	ரூ. 150/-
நான்காவது பரிசு	ரூ. 100/-

பொதுமக்களுக்கு:

ஒவ்வொருவரும் எங்கள் தயாரிப்பு, மார்க்
லேபலேத் தங்கள் விலாசத்துடன் அனுப்பி
அதிர்ஷ்டசாலியாக முயலுங்கள்.

முதலாவது பரிசு	ரூ. 100/-
இரண்டாம் பரிசு	ரூ. 75/-
மூன்றாம் பரிசு	ரூ. 50/-
நான்காம் பரிசு	ரூ. 25/-

ஆரம்ப திகதி 15- 11- 69.

முடிவு திகதி 15- 2- 70.

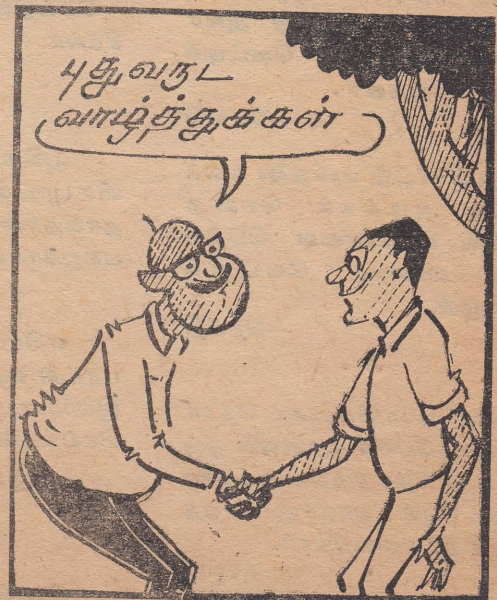
குறிப்பு: 30 வருட காலமாகமக்கள் விரும்பிப் பாவித்துவருவது எங்கள் தயாரிப்பு தையல்
நூல்களை! போலிகளை வாங்கி ஏமாருதீர்கள்.

சிலோன் திரட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிட்டெட்,

12, 1774, டாம் வீதி, கொழும்பு- 12.

விசய்திசு சூடி

கோழிக் குஞ்சுகளுக்கு அமெரிக்கப் படையினர் மெஷின் துப்பாக்கி சுடப் பழக்குகின்றனர்.

—'பெண்டாகன்' அறிக்கை

இலங்கை வந்திருந்த நைகர் ஜனாதிபதி ஹமானியை வழியனுப்பும் வைபவத்தில் வழக்கமான இருபத்தொரு வேட்டு மரியாதைக்குப் பதிலாக இலங்கைப் படையினர் எண்ணிக்கைப் பிழையினால் இருபத்திரண்டு தரம் பிரங்கி சுட்டனர்.

—செய்தி

ஃ

நீர்கொழும்பு பெட்ரிக் சில் வாவுக்கு அசிட் ஊற்றியவனை அதே இடத்தில் வைத்து அவர் மண்கள் இருவரும் வெட்டிக் கொலை செய்தனர்.

—செய்தி

அயல் வீட்டு மனிதனை உலக்கையால் அடிக்கச் சென்ற தோமிஸ் சிங்கோவை பெற்ற மகனே வாளால் வெட்டிக் கொன்றார்.

—செய்தி

ஃ

அவுஸ்திரேலிய மகா தேசாதிபதி சேர் போல் ஹஸ்லக் ஒரு நிமிடம் மட்டும் ரத்தினச் சுருக்கமாகப் பேசி பாராளுமன்றத்தைத் திறந்துவைத்தார்.

—செய்தி

நான் தமிழர்களின் பிரச்சனைகளை விழக்கி ஐந்து மணித்தியாலங்கள் பாராளுமன்றத்தில் பேசினேன்.

—ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம்

ஃ

தென் வியட்நாமிலுள்ள மைலாய் கிராமத்தில் ஆண், பெண் குழந்தைகள் சுமார் 370 பேரை வளைத்துப் பிடித்துச் சுட்டுக் கொன்றோம். நான் மட்டும் 15 பேரைக் கொன்றேன்.

—அமெரிக்க போர் வீரன் போல் மெட்லோ.

ஹனோயுடன் தனிப்பட்ட முறையில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த அமெரிக்கா தயாராக உள்ளது.

—செய்திக் காரியதரிசி ரெனால்ட் சிக்லர்.

ஃ

அகில உலகத்தையும் சோஷலிச புரட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்த தால்தான் சீன சோஷலிசம் பாதுகாக்கப்படும்.

—சண்முகதாசன்.

எதிர்பார்த்த சோஷலிசப் புரட்சி வராதபடியினால் நான் இப்பொழுது நாட்டுக்குச் சேவை செய்யப்போகிறேன்.

—ஜே.சி.ரி. கொத்தலாவலை.

ஃ

பெண் பிள்ளைகளை உத்தியோகம் பார்க்கும் எண்ணத்துடன் மேல் படிப்புப் படிக்கக் கூடாது;

சிறந்த தாய்மாராகி நாட்டுக்குச் சேவை செய்வதுதான் அவர்களது முக்கியமான கடமையாகும் —சுகாதார மந்திரி

பெண்கள் மட்டும் படிப்பதற்காக ஒரு தனி சர்வகலாசாலை அமைப்பது பற்றி பிரதமரைக் காண விரும்புகிறேன்.

—கல்வி மந்திரி

ஃ

நாலரைச் சதத்திற்கு விற்கக் கூடிய உள்ளூர் பிளேட்டுகளை அநியாயமாகப் பதினெட்டு சதத்திற்கு மார்க்கட்டில் விற்கின்றனர்.

—பாராளுமன்றத்தில் ரெனிட் மெல்.

கோடிக்கணக்கான வெளி நாட்டுச் செலவாணியை மிச்சம் பிடிப்பதற்காகவும் பொருள்களை குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்காகவும் உள்ளூர் தயாரிப்பாளர்களுக்கு நாம் நன்றி சொல்லவேண்டும்.

—பிரதமர்

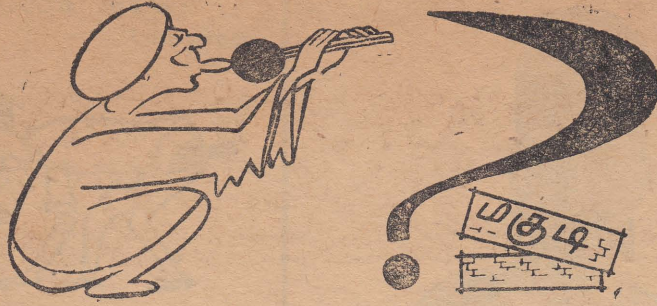
ஃ

ஐரோப்பிய நாடுகளின் மேல் எனக்குள்ள உயர்ந்த அபிமானத்தை உள்நாட்டுப் பத்திரிகைகள் தவறுதலாகப் பிரசுரிக் கின்றன.

—லண்டனில் சிறிமா-1969.

ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகள் ஒன்றுசேர்ந்து செயல்படாவிட்டால் மீண்டும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் எதேச்சாதிகாரத்திற்கு ஆடிமைப்பட நேரிடும்.

—பீகிங்கில் சிறிமா-1963

பி. தவம், பசறை.

நீர் மிகவும் மதிக்கும் இலங்கை எழுத்தாளர் யார்?

தட தட; கட கட; லொட லொட பஸ்ஸில் பக்குவமாக டிக்கட் எழுதும் கொண்டக்டர்.

ஃ

சுந்தரம், கல்கிசை.

உண்மையான அதிர்ஷ்டசாலியார் மகுடியாரே?

இலவச சுவீப் டிக்கட்டில் முதல் பரிசு பெறுபவன்.

ஃ

ஆர். நடராஜா, ஆக்ரதேனே.

அறிவுச் செல்வத்தைப் பதுக்கி வைப்பவனுக்கும் பகிர்ந்துகொள்பவனுக்கும் வித்தியாசம் யாதோ?

முன்னவன் குடத்துள் விளக்கு; பின்னவன் கூடத்து விளக்கு.

ஃ

எஸ். மணியம், பூண்டிலோயா.

தற்போதைய தமிழ் படங்களுக்குக் கூட்டம் குறைந்து

கொண்டு வருவதேன்?

குடும்பக் கட்டுப்பாடு அவிழ்ந்து விடுமோ என்ற பயத்தினால் போலும்.

ஃ

எஸ். சரோஜினி, பளை.

மினி கண்டுபிடித்த மேதை யார்?

சந்தேகமின்றி கீழ் நாட்டவன். பத்மினி, காமினி, ஜெமினி இவைகள் எல்லாம் கீழ்நாட்டுப் பெயர்கள்தானே.

ஃ

சு. வில்வநாதன், ரத்மலானை.

மகுடியாரே உமது மாஜிக் காதலியை வீதியில் கண்டால் என்ன செய்வீர்?

நான் காரில் செல்ல அவள் கால் நடையாக வந்தால் கண்டு கதைப்பேன். அவள் காரில் வர நான் கால் நடையானால் அவளைக் கண்டு ஒளிப்பேன்.

ஃ

அரசேஸ்வரன், யாழ்ப்பாணம்.

பெண்கள் உத்தியோகம்

பார்க்க விரும்புவதேன்?

சம்பளம் பாதி கிம்பளம் பாதி வாங்கியும் ஆண்களால் குடும்பம் நடந்த முடியாமலிருப்பதால்.

ஃ

எம். எஸ். ஹனிபா போரோஸஸ், முதூர்.

எலப்புத் திருமணம் பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

சமூகம் இனிக்கும். ஒட்டு மாம்பழம் இனிப்பல்லவா.

ஃ

கே. ராஜநாயகம், பாமங்கடை.

மினியை...

ஜவுளி வியாபாரம் பதியும்.

ஃ

எஸ். சிவ்னையா, எட்டியாந்தோட்டை.

நம் அரசியல்வாதிகள் பலர் கலியாணம் செய்யாத காரணம் என்னவென்று கூறுவீரா?

நாட்டின் தந்தை வீட்டின் தந்தையாகக் கூடாது என்ற காரணமாக இருக்கலாம்.

ஃ

★ எஸ். டி. நாதன், மயிலிட்டி.

அரசியல்வாதிக்கும் அரசியல் ஞானிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

அரசியல்வாதி புகைக் கண்ணாடி; அரசியல் ஞானி தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடி.

ஒரே இடத்தில் உங்க
ளுக்கு வேண்டிய
ஆடை - ஆபரணங்கள்.

சிங்காரம்ஸ்
ஜவுளி மாளிகை

டைமா
நகை மாளிகை

டெலிபோன் : 20875

47, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு-11

பி. பிரான்சீஸ், வவுனியா.

மனிதன் எப்போது மிருக
மாகிறான்?

இரண்டு கால்களில் தவ
றணைக்குள் நுழைந்தவன்
நான்கு கால்களில் வீடு திரும்
பும்போது.

ஃ

கே. நாசகந்தரம், தெல்தெ
னியா.

உமக்குப் பிடித்தது பழ
ரசமா இல்லை கலைரசமா?

சமரசம்.

ஃ

பி. ராஜசேகரன், டிக்கலா.

காதலின் மரிமம் என்ன?

காதல் கடிதங்களை
ஒளித்து வைக்க முடியும்.
காதலை ஒளித்துவைக்க முடி
யாது.

ஃ

எஸ். ராமகிருஷ்ணன், வவுனியா.

நீர் அளவற்ற ஆனந்தம்
அடைவது எப்போது? அடக்க
முடியாத கோபமடைவது எப்
போது?

தமிழ் படத்துக்குப் போய்
டிக்கட் கிடைக்காவிட்டால்
ஆனந்தம். பக்கத்துச் சீட்கா
ரர் தமிழ்ப் படத்தை ரசிக்கும்
போது சிற்றம்

எஸ். பாபு, ஊர்காவற்றுறை.

வாழ்வு செப்பனூற உத்தி யோகம், வயிறு நிறைய உணவு என்று கோஷமிட்டுப் பதவிக்கு வரும் அரசியல்வாதி, பதவிக்கு வந்தவுடன் அதை மறப்பதேன்?

படைத்தவன் படியாளப் பான் என்பதை நன்கு உணர்ந்த தத்துவ ஞானிகள்.

ஃ

கே: சுந்தரி, கோலை.

நீர் எப்போதாவது கையெழுத்து வேட்டைக்குப் போனதுண்டா?

ஆம்... ராஜமுக்தி படத்தில் நடித்துவிட்டுப் பூனாவிலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்த தியாகராஜ பாகவதரிடம் கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறேன். அவர் எழுதிய வாசகம்- 'அன்பெனும் பிடிக்குள் அகப்படுபவர் கடவுள்.'

ஃ

வி. ராஜகோபால், வெள்ளவத்தை.

நாற்பது வயதையடையும் ஆண் பெண்களின் மனோபாவம் எப்படியிருக்கும் மகுடியாரே?

ஆண் வயோதிப காலத்துக்குச் சேமிக்கவேண்டுமென்று நினைப்பான். பெண்

அழகு செய்து வயோதிபத்தை மறைக்க சேமித்ததைச் செல்வழிக்க நினைப்பான்.

ஃ

வசந்தி, கிராண்ட்பாஸ்.

சிங்கமெனச் சீறிய தமிழன் சிறு எலியாக மாறியது எப்போது மகுடியாரே?

இட்லி கண்ட நாள் முதலாக.

ஃ

செல்வி. விஜயமாலா, கொடிகாமம்.

மனிதனால் சாதிக்க முடியாதது எதுவும் உண்டா?

விண்வெளி சாதனை புரியும் மனிதனால் மண்வெளியில் சமாதான சாதனை புரிய முடியவில்லையே

ஃ

க. கனகலிங்கம், கிளிநொச்சி.

விவாக ரத்துச் செய்து கொண்ட மாஜித் தம்பதிகள் மறு விவாகம் செய்துகொண்ட பின் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தால்?

அந்த நாள் ஞாபகம் நெஞ்சிலே வந்ததே நண்பனே...

ஃ

★ இந்த அடையாளமிட்ட கேள்வி ரூபா 5/- ஐ பெறுகிறது.

சுவையுள்ள சிற்றுண்டிக்கு, பரிவான கவனிப்புக்கு, பாங்கான உணவு வகைகளுக்கு

ராஜேஸ்வரி பிரமணாள் ஹோட்டல்

இன்று முன்னணியில் நிற்கிறது.

மற்றும்

பழங்கள், இனிப்புகள், சாப்புச் சாமான்கள், பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், மருந்துவகைகள், இவைகள் கிடைக்கும்.

சிரித்திரனும் இங்கே கிடைக்கும்.

ராஜேஸ்வரி ஹோட்டல்

69, நோரிஸ் வீதி, கொழும்பு.

□ □

தொலைபேசி: 25939

□ □

எழுத்தாளர்: அப்பாடி... இப்பத்தான் நம்ம பாத்திரப்படைப்பு நல்லா வந்திருக்கு.

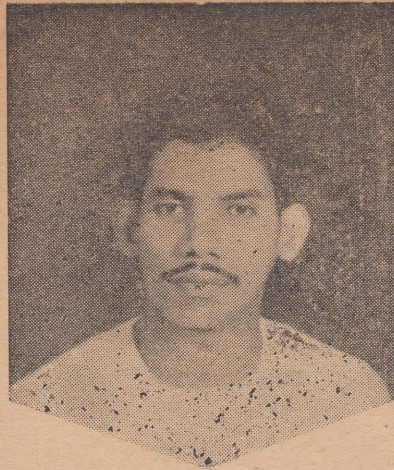
மனைவி: உங்க பாத்திரப்படைப்பு இருக்கட்டும். வீடெல்லாம் ஒழுக்கு பாத்திரங்களைக் கொண்டு வந்து படையுங்க.

இப்படி எத்தனை நாட்கள்?

ஆசிரியர்: நா. க. தங்கரத்தினம்.

சிவச்செல்வி வெளியீடு, கலையகம்,
கலைநகர், சித்தன்கேணி.

விலை: ரூ 3/-

1965 ற்கும் 1968 ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆசிரியர் படைத்த படைப்புக்களில் பதினொரு கதைகள் இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. இதன் ஆசிரியரான நா. க. தங்கரத்தினம் [நகுலன்] அவர்கள் இதற்கு முன்னர் 'கன்ஸிப் பென்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு சிறுகதை உலகில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவராகும். தனது சிறுகதைகள் மூலம் சமூகத்தில் காணப்படும் பிரச்சனைகளை அலசிப் பார்ப்பதுடன், அப்பிரச்சனைகளுக்குரிய விடிவையும் காண முற்படுகின்றார். சமூகப் பிரச்சனைகளை அவர் எவ்வாறு நோக்குகின்றார் என்பதை அவரது கதைகள் மூலம் அறியக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

'இப்படி எத்தனை நாட்கள்' இன் ஆசிரியர் தனது இலக்கிய நோக்காக எத்தனைக் கொண்டுள்ளார் என்பதை ஆராயவேண்டும். வாழ்க்கையை மட்டும் சித்தரிப்பது- கற்பனை மூலம் ஆத்மீக-பௌதீக விடயங்களைச் சித்தரிப்பது- சமூகப் பிரச்சனைகளை யதார்த்தம் என்ற பண்பில் அம்மணமாகப்படும் பிடித்துக் காட்டுவது- வாழ்க்கையை விமர்சன

நோக்கில் படைப்பது- மக்களை நல்நெறிப்படுத்தி, ஒழுக்க சீலராக வாழ்ப்படைப்பது என்ற பல நோக்கங்களுக்காகக் கதாசிரியர்கள் கதைகளையும்- கதாபாத்திரங்களையும் சித்தரிக்கின்றனர். 'வாசகர்களின் மனதிலே திருக்குறள்களை- பழமொழிகளை- சொற்றொடர்கள்களை- பாடல்களை நிலைநிறுத்தி, அவற்றின் மூலம் சாதிப்பாகுபாடு, குடி, சூது, சீதனம் முதலியவற்றை நீக்கவேண்டும் என்பதை இலட்சியமாகக் கொண்டே கதைகளில் இடையிடையே இவற்றைப் புகுத்திவருகிறேன்' என்ற அவரது நோக்க உரையில் இருந்து அவரது இலக்கியக் குறிக்கோள் நல்ல சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை வாசகர்களிடம் புகுத்தி மனித வாழ்வின் நன்னை நெறிப்படுத்தி உயர்வடையச்

செய்வதே என்பது தெளிவாகின்றது.

தனது காலத்தில் நிலவுகின்ற சமூக நிலைகளையோ- அதன் மாற்றங்களுையோ கவனியாது இலக்கியம் படைப்பதினால் இலக்கியக் குறிக்கோள் ஒரு குறிப்பிட்ட பரம்பைச் சுற்றிச் சமூகம் பம்பரம்போலாகிவிடும். ஆனால் இவ்வாசிரியர் அப்பிரச்சனைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து, சிறப்பாக யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் இலக்கியத் துணையுடன் அவைகளுக்கு விடிவு காண முயல்கின்றார்.

இக்கோவையில் பொருமைக்கு இலக்காகி, சகோதரியினால் தூண்டப்பட்டு, தன் கணவனையே விவாகரத்துச் செய்ய முனையும் பெண் (வாழ்வு மலகுமா?) சீதனத்துக்காகத் தானிகட்டிய மனைவியையே தகப்பன்போலுரோகின் கொடுஞ் செயல்களால் தள்ளிவைக்கும் கணவன் (புதிய மனிதன்). புகுந்த வீட்டின் பெருமை- தூண்டுதல் ஆகியவற்றால் குடியிருந்த கோயிலை மறந்திருந்த மகன் (குடியிருந்த கோயில்). சமூகத்தினால் தாழ்ந்த ஜாதி என ஒதுக்கப்பட்டாலும், பண்பிலே உயர்ந்து நின்று இரத்ததானம் செய்யும் தோட்டி (தோட்டியின் இரத்தம்) சிறுவயது முதலே காதலித்து வந்த இரு உள்ளங்களில், ஆண் உள்

வெளிவருகின்றது! எதிர்பாருங்கள்

சுழத்தின் முன்னணி பெண் எழுத்தாளர்

'யாழ்நங்கை' யின்

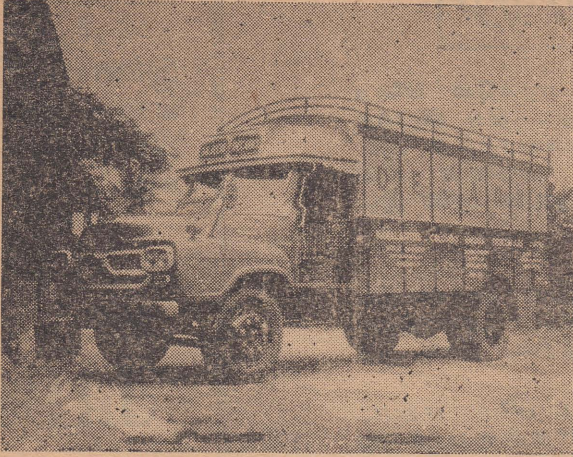
இனிய இலக்கியப் படைப்பு

“விழிச்சுடர்”

கருத்தாழமும் சுவையும் கொண்ட இரு குறுநாவல்கள்,
விபரங்களுக்கு:
நிர்வாகி, கலையருவி பதிப்பகம், கந்தரோடை, சன்னாகம்.

அழகானவைகள் உறுதியாயிருப்பதில்லை!
உறுதியானவைகள் அழகாயிருப்பதில்லை!

ஆனால்

‘டெக்கான்ஸ்’

உறுதியும், அழகும் ஒருங்கமைந்த லாரி வான் உருவமைப்புகளைக் குறித்த தவணையில் செய்துகொடுக்கிறார்கள். தொடர்புகொள்ளுங்கள்

‘டெக்கான்ஸ்’

‘டிரான்ஸ்போர்ட் ஏஜென்ற்ஸ்’

297, ஸ்கின்னர்ஸ் ரோட் வடக்கு, கொழும்பு-13.

எம் ஒழுக்கமற்றது என்றநிலை இரு உள்ளங்களையும் இணைய விடாது தடுத்த தந்தை (இப்படி எத்தனை நாட்கள்?), வீடு தேடி அடையும் நண்பன் (பிரீவு), தன் செயலினால் உயர்ந்தவன் என்று சமூகத்திற்குக் காட்டிய டாக்டர் (உயர்ந்தவன்), சீதனத்தை ஒழித்தே திருவேன் என்ற இலட்சிய வெறிகொண்ட பெண் (இலட்சியம்) - இவ்வெண்ண பல மாறுபட்ட போக்குடைய கதாபாத்திரங்களையும் - அவர்களிடையே ஊடுருவி நிற்கும் பிரச்சனைகளையும் இழையாகக் கொண்டு கதைகளைப் பின்னியிருக்கின்றார் ‘இப்படி எத்தனை நாட்கள் ஆசிரியர்’.

இவ்விதமான சமூகப் பிரச்சனைகளைப் பிரச்சாரங்களாகக் காணல் யதார்த்தம் - முற்போக்கு-பிற்போக்கு போன்ற போட்டிகளில் ஈடுபடாமல் கலை வடிவம் கொடுக்க முனைந்துள்ளார் நா.க. தங்கரத்தினம். எடுத்துக்காட்டாகத் தோட்டியின் இரத்தத்தில் சாதிக்க கட்டுப்பாட்டின் கொடுமைக்குரிய - பயனற்ற தன்மையை மறைமுகமாகப் பிரச்சாரம் செய்தார் எனினும் அதனைப் பச்சையாகக் காட்ட முயலவில்லை. கலைப் பண்போடு தனது பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டு பெரும் வெற்றி பெற்றுள்ளார் எனலாம்.

இவரது கதைகளில் கதாபாத்திரங்களும் அவர்களின் மனங்களுந்தான் பேசுகின்றன. ஆசிரியர், அவர்களின் மனநிலைகளுள் மறைந்து நின்று நல்ல பல கருத்துக்களைக் கூறி, பாத்திரத் தன்மையைக் கெடுத்துவிடாது இயல்பாகவும், பக்குவமாகவும் கதை நடத்திச் செல்கின்றார். இவரது பாத்திரப் படைப்புக்கள் யாவும் பாராட்டத்தக்க வகையிலே அமைந்துள்ளன. பேச்சுவழக்கும் இடையிடையே பாத்திரவாயிலாகக் கையாளப்பட்டிருந்தாலும், சந்தர்ப்பத்தோடு ஒட்டியதாக - நிதானத்துடன் - இயற்கையான நிலையில் பின்னப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

சிறுகதைப் பண்புகள் எல்லாம் பெருமளவு பொருந்தியுள்ளவைகளாய் இவரது கதைகள் விளங்குகின்றன. நல்ல கதைகளைத் தெரிந்தெடுத்து வெளியிடும் சென்னை வாசகர் வட்டத்தினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ள ‘அக்கரை இலக்கியம்’ என்ற நூலில் ஜாழ்வு மலருமா? என்ற கதை இடம்பெற்றதே இவரது கதைகளின் சிறப்புக்கொரு சான்றல்லவா? பண்பு மிகுந்ததும், அறிவுரை நிறைந்ததும், இலக்கிய மரபு நெறியையும், அதே நேரத்தில் பிரதேச இயல்பையும் மறவாமல் எழுதப்பட்டுள்ள ‘இப்படி எத்தனை நாட்கள்?’ நல்ல ஒரு சிறுகதைத் தொகுதி எனின மிகையாகாது.

—க. பொன்னையா.

விசித்திரக் கற்பனை

மாத்திரைக் கதை

உயர்ந்து நீண்டு வளர்ந்துநின்ற அந்த மரத்தின் கிளைகளில் இருந்து பட்டுப்போய் இறந்து முறிந்து நிலத்தில் விழுந்த மரம் குச்சுகளைப் பொறுக்கி எடுத்துத் திரும்பவும் மரத்தின் கிளைகளிடையே கொண்டுவந்து வைத்து, காக்கை அழகான கூடு ஒன்றைக் கட்டியது; தனது கூட்டிலே காக்கை முட்டைகளை இட ஆரம்பித்தது.

நாட்கள் ஓடின...

ஒரு நாள் குச்சுகளால் ஆன அந்தக் கூட்டில் காக்கையின் குஞ்சுகள் சிறகு முளைத்துவரும் தங்கள் மேனிகளை அசைத்துச் சத்தமிட்டு அட்டகாசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தன. மரம் இந்தக் காட்சியைக் கண்டு இரங்கியது.

காக்கைக் குஞ்சுகள் மீது மரத்துக்கு அனுதாபமே ஏற்பட்டது. 'இந்த அட்டகாசம் எத்தனை நாளைக்கோ?' என்று மரம் ஒரு நீண்ட பெருமூச்சை விட்டு அலுத்துக்கொண்டது.

தத்துவம் தோய்ந்த மரத்தின் வாயிலிருந்து அப்புறம் ஒருசில வார்த்தைகள் வெளிவந்தன:- இறந்த குச்சுகளில் பிறந்த பட்டிகள்.

—காசி ஆனந்தன்

முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஈடு இணையற்றதென்று யாவராலும் விரும்பிப் புகைக்கப்படுவது,

கமலா பீடியே!

இன்றே நீங்களும்
உபயோகியுங்கள்

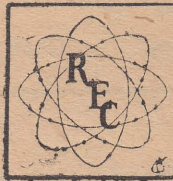
தயாரிப்பாளர்கள்:

கமலா
ஸ்டோர்ஸ்

பொன்னம்பலம் பில்டிங்ஸ்

176, சென்ட்ரல் வீதி,
கொழும்பு-12

— டெலிபோன்: 26522 —

- 'ஸ்ரேல்' 'பொஸ்பச்' Soldering Irons (ஈயம் பற்றவைக்கும் கருவி)
- ரான்சிஸ்டர்கள், கொண்டன்சர், ஸ்பீக்கர், ரெசிஸ்டர், ஆகிய ரான்சிஸ்டர் வானொலி உபகரணங்கள்.
- வானொலி கருவிகள் அமைக்கும் படப் புத்தகங்கள்.

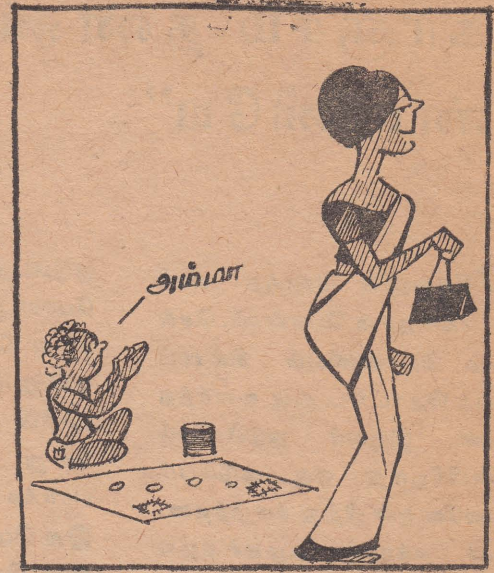
முதலியவற்றிற்கு தொடர்புகொள்ளுங்கள்.

ரேடியோவிஷன் [எலக்ரோனிக்ஸ்]
கம்பனி

145, நோரிஸ் வீதி, கொழும்பு-11.

அடுத்தாத்து அம்புலத்தைப் பார்த்தேளா - அவ ஆத்துக்காரர் கொஞ்சறதைக் கேட்டேளா...

அம்மா என்பது தமிழ் வார்த்தை அதுதான் சூழ்ந்தையின் முதல் வார்த்தை.

ஆண்டொன்று போனால் வயதொன்று போகும்.

ஆயிரம் நிலவே வா... ஓராயிரம் நிலவே வா.

“சட்டை போட்ட கையால கொஞ்சம் தண்ணி தா கண்மணியே”

“பழநி”

செல்லனின் சொந்த மாமி யின் மகன்தான் பொன்னி. செல் லனும் பொன்னியும் சின்னப் பருவந் தொட்டே கூடி வளர்ந்த வர்கள். இருவர் குடும்பமும் இணைபிரியாது ஒரு குடும்பம் போலவே ஒன்றித்து வாழ்ந்தன. காலச் சக்கரம் சுழலச் சுழல பொன்னியும் வளர்ந்து கட்டழ நக் கன்னியானாள். பொன்னி கன்னியானால் செல்லன் சும் மாவா இருப்பான்? செல்ல னும் ஆசைகொள்ளும் மீசை உள்ள ஆடவனாகிவிட்டான். பொன்னியின் நீண்டு சிறுத்த நெற்றி, நெற்றிக் கழகூட்டும் நேரிய மூக்கு, கண்டவரைக் கவர்ந்திழுக்கும் கயல்விழி, அசைந்து நடக்கும் அன்ன நடை, ஆடி மறையும் துடி யிடை, இத்தனையும் செல்லனை நாளுக்கு நாள் காதல் என்ற எண்ணத்திற்குத் தூபமிட்டன. பொன்னியும் செல்லனின் சிவக நடையிலும், சிவந்த மேனியீ லும் ஆசை கொள்ளாமலில்லை. கட்டழகூக் காணையும், கண்ணைப் பறிக்கும் பருவ மங்கையும் பக் கத்தில் இருந்தால் என்ன நடக் கும். என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? காதலாகவே மாறி விட்டது. இதற்கிடையில் குடும் பத் தகராறு ஏற்பட்டு இரு

குடும்பத்தாரும் கிரியும் பாம்பும் போல ஆகிவிட்டனர். அதுமட்டு மல்ல பொன்னி செல்லனுக்கே என்று சொல்லியிருந்த பொன் னியின் தாயார், பொன்னிக்கு வேறு இடத்தில் மாப்பிளை பார்க்க ஆரம்பித்தவிட்டாள். இது பொன்னிக்கு நரக வேதனை யாக இருந்தது. செல்லனும் துடி யாய்த் துடித்தான். உள்ளத் துடிப்போடு இருந்த காதலருக்கு உலகமே வெறுக்கத் தொடங் கியது.

ஒருநாள் செல்லன் வயலினி ருந்து நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சொட்ட வழிநடந்து வருகின் றான். பொன்னியும் தண்ணீர் குடத்தை இடுப்பிலே வைத்து ஆடி ஆடி அன்ன நடையிற் செல்கிறாள். செல்லன் பொன்னி யைக் கண்டதும்,

அன்புக் களஞ்சியமே அழகொழு கும் சித்திரமே கற்புக் கணிகலமே உன்னைக் காணவென்று காத்தி ருந்தேன்.

மாமி மகளே மருதங்கினி வங்கி சமே ஏலங் கிராம்பே உன்னை என்ன சொல்லிக் கூப்பிடட்டும்

வாழைப் பழமே வலது கையிற் சர்க்கரையே ஏலங் கிராம்பே உன்னை என்ன சொல்லிக் கூப்பி டட்டும்.

என்று பாடி கதை பேச முயன் றான். பொன்னியோ கடைக்கண் ணில் நீர் ததும்ப புன்முறுவல் பூத்து நினைதையே பார்த்தவண் ணம் சித்திரப் பாவை போல் அசையாது நின்றாள். செல்ல னுக்கே தண்ணீர் விடாயிலும் பார்க்க காதல் விடாய் கூடத் தொடங்கியது. தன் தலைவியின் பொட்டழகும், சட்டையிழழ கும் செல்லனை மயக்க

சட்டை போட்டு பொட்டெழுதி தண்ணி கொண்டு போற கண் டார் சட்டை போட்ட கையால கொஞ்சம் தண்ணி தா கண் மணியே என்றான்.

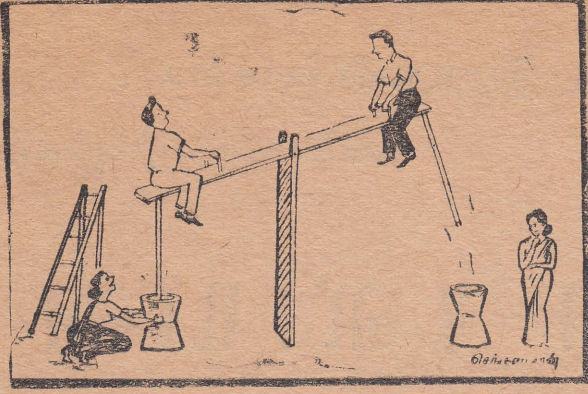
பொன்னிக்குப் புரிந்து விட் டது இது தண்ணீர்த் தாகமல்ல, தன்னுடன் கதை பழகவிரும்பும் காதல் தாகம் என்பது. பொன் னிக்கும் நல்ல விருப்பம். ஆனால் ஆகும் கண்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம். இருந்தும் தன் உள் ளக் காதலை

ஒடையில் போற தண்ணி வண்டு னீழும் தும்பி விழும் வீட்டுக்கு வாங்க மச்சான் வெந்த தண்ணி நான் தருவேன்.

ஒருவர்: என்ன! உன் காதலிக்கா 'ரிஸ்ட் வாட்ஜ்' ... புது வருஷ பரிசு போல இருக்கு!

மற்றவர்: அட இது அவளுக்கில்லேப்பா... அவ அப்பாவுக்கு. நாங்க ரெண்டுபேரும் பேசிக்கிட்டு இருக்கறப்போ அவரு அடிக்கடி ஹாலுக்கு மணி பார்க்க வாரார்.

விசித்திரக் கற்பனை

என்று கூறி மென்னடை போட்டசைந்தாள்.

உடனே செல்லன்

தண்ணிக் குடமெடுத்து தனிவழியே போற கண்ணே, தண்ணிக் குடத்தினுள்ளே தழும் புதடி என் மனது

என்று தனது உள்ளக்கிடங்கையும், தனது களங்கமற்ற காதலையும் அழகாக எடுத்துக் கூறினான். இன்று 'நாயும் வர உறியும் அறுந்தாற்போல்' சந்தித்தோம். இனி எங்கே எப்படி சந்திக்கப்போகிறோம் என்ற ஏக்கம் ஒருபுறம், தாய் தந்தையரின் பகை மறுபுறம். மற்றவர் கண்டு விடுவாரோ என்ற பயம் ஒரு கணம். இருந்தும் தன் அன்புக் காதலியின் அழகையும், அவனது எதிர்கால எண்ணத்தையும் எடுத்துக் கூறுகிறான்.

குஞ்சி அழகும் உண்ட கூர்விழுந்த மூக்கழகும் நெற்றி இளம் பிறையும நித்திரையில் தோனுதுகா.

இதைக் கேட்டதும் மெய்தாள் பொன்னி. இருந்தும்

தனது காதலன் படும் வேதனை தனக்கும் இல்லாமலில்லை என்பதை பாட்டுக்குப் பாட்டாகப் பதிலளிக்கிறான்.

நித்திரைக் கண்ணிலையும் நினைவிலையும் தோனுறது கரிமா விரலும் மச்சான் கல் பதித்த மோதிரமும்.

இதைக் கேட்டதும் செல்லனுக்கு சொல்லொணாமகிழ்ச்சி. இருந்தும் பெற்றோரின் பகையை எண்ணப் பயமாக இருக்கிறது. பெற்றோர் பகைகத்தாலும் 'கண்ணே என்னை மறந்து விடாதே' என்று சொல்கிறான்.

மாடப் புருவே எண்ட மலை நாட்டு நங்கணமே மாமிக்கொரு மகனே என்னை மறந்துவிட எண்ணாதே.

சிரித்திரு

மூன்று பகைகளைக் காணிக்கை சமர்ப்பித்து, மணம் செய்யு கொண்ட ஒருவர், தன் மனைவிக்குச் சமையல் தெரியவில்லை என்றும் நஷ்ட ஈடு வேண்டும் என்றும் மாமியார் வீட்டுக்குப் புகார் செய்தாராம்.

அவர்கள் கொடுத்த நஷ்ட ஈடு என்ன தெரியுமா?

ஒவ்வொரு நாளும் மாப்பிளைக்கு அஜீர்ண வில்லைகள் அனுப்பும்படி நகரத்திலுள்ள ஒரு கடைக்கு ஓடர் கொடுத்ததுதான்.

என்று கூறியதைக் கேட்ட பொன்னியின் கண்ணிலே, நீர் ததும்ப, நடையிலே தண்ணீர்க் குடம் குலுங்க, வில்லுப்போல் இடை வசைய பவள வாய் திறந்து பாங்காகக் கூறுகிறான் அத்தானுக்கு ஆறுதல். அத்தான் உன் மனதும் என் மனதும் ஒன்றுபட்டுவிட்டால், எமது அப்பர் அம்மா என்ன, ஊரே திரண்டு வந்தாலும் எம்மை அணுக முடியாது. கல்லுப்போல் காத்திரு, கட்டாயம் எமது கனவு நனவாகும். கலங்காதே!

உன் மனதும் என் மனதும் ஒன்றுபட்டு நிற்குமென்றால் ஊரசஞ்சு வந்தாலும் எம்மை ஒன்றும் செய்யப்போறதில்லை.

என்று ஆறுதல் கூறி புள்ளிமான் போல் துள்ளி மறைந்தாள்.

செல்லனும் பின்னழகைக் கண்டு பிரிந்து சென்றான்.

□

யூல் பிரைனர் மொட்டை யுடன நாரியர்கள்;

குதிரைவால் கொண்டையு ஆடவர்கள்.

கொழுத்தும் கோடை வெய்யிலில் முழு நீள வெகுவெட் அங்கியுடன் நடைபோடும் நங்கையர்.

ஒரே நேரத்தில் இரண்டு சிகரெட்டுகளைப் புகைப்பவர்.

இவர்களை இன்று லண்டன் வீதிகளில் சாதாரணமாகக் காணலாம்.

இளமையில் முதுமையா?

உங்கள் வீரியத்தை இழந்துவிட்டீர்களா?

கவலையை ஒழியுங்கள்!

வ ஜீ க ர ண ர ஸ ா ய ன

உங்கள் வாழ்வில் புத்துயிர் அளித்து முதுமையை உண்பெண்ணும். மண வாழ்க்கைக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கும். வீரியத்தை விருத்திசெய்யும். ஆண்மை பலத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும். குருதியைச் சுத்திசெய்து நல்ல போஷாக்கை ஊட்டும்.

ஒரு மாத டின் ரூ 7-00.

15 நாட்கள் ரூ 4-00.

[தபால் செலவு-/65சதம்]

இதனை உள் பாவனையாகவும், வெளிப் பூச்சாகவும் பாவிக்கலாம். இவ்வரிய மருந்து ஒல்கொட் மாவத்தை (நோரிஸ் ரோட்) 161ம் இலக்கத்திலுள்ள எமது வைத்தியசாலையில் மட்டுமே கிடைக்கும்.

இதனை விரும்புவோர் ஆடரை எமக்கு அனுப்பிவைக்கவும். நாங்கள் மருந்தைப் பார்சலில் அனுப்பிவைப்போம். ஆடரைச் சமர்ப்பித்தவர்கள் அண்மையிலுள்ள தபாற் கந்தோரில் பணத்தைச் செலுத்தி வி. பி. பி. மூலம் மருந்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வஜீகரண தைலம்

வெளிப் பாவிப்பிற்கு ஒரு அவுன்ஸ் ரூ.2/-

[தபால் செலவு சதம்-/65]

கிழமை நாட்களில் காலை8-30 மணி முதல் 4-30 மணிவரை மருத்துவ ஆலோசனை வழங்கப்படும்.

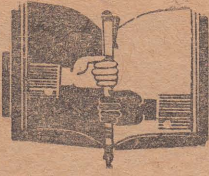
மேலும் பல உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ள எம்மை கலந்தாலோசியுங்கள்

டபிள்யூ. கே. ஜினதாஸ

161, நோரிஸ் ரோட், கொழும்பு.

தொலைபேசி: 25095

பேரு நண்பர்கள்

[பேரு நண்பர் தொடர்பு, சினிமா, நாடகம் பார்த்தல், கதை கட்டுரை படித்தல்]

என். ராஜேந்திரன் (21), 58 உபதிஸ்ஸரோட், கொழும்பு 4 [பாட்டு, வினாயாட்டு, முத்திரை படங்கள் சேகரித்தல்]

அ. வேலாயுதன் (24), கெல்லாவில், சுதுமலை தெற்கு, மானிப்பாய்.

[மோட்டார் சைக்கிள் பிரயாணம், புகைப்படம் பிடித்தல், சமூகசேவை]

ஆ. திருமூலன் (13), மே/பா. ந. ஆறுமுகதாசன், சுதுமலை தெற்கு, மானிப்பாய்.

[தோட்டம், கதை படித்தல், முத்திரை சேகரித்தல்]

எஸ். கே. நடராஜா (20), ப.வா. திட்டம், இடதுகரை, முத்துஜயன் கட்டு, ஒட்டுசுட்டான்.

[பேரு நண்பர் தொடர்பு, கதை படித்தல், கரம் வினாயாடுதல்]

கே. எஸ். பாலச்சந்திரன் (22) [கலையுணர்புலவன்], இலுத்தனை குரூப், தெரணியகலை.

[கதை, கவிதை, கட்டுரை தீட்டுதல், இயல், இசை, நாடக ஆர்வம், பேரு நண்பர் தொடர்பு]

எஸ். ஈ. தியாகராஜா, த.பெ. எண்: 12, திருகோணமலை.

[பேரு நண்பர் தொடர்பு]

எஸ். ஸ்ரீ காந்த் (23), பூதராயர் லேன், திருநெல்வேலி கிழக்கு யாழ்ப்பாணம்.

[வானொலி கேட்டல், கதை வாசித்தல், முத்திரை சேகரித்தல்]

கோ. செல்வரட்ணம் (19) புகையிரத நிலையம், நாவற்குளம், கைதடி-பி.ஓ.

[சினிமா பார்ப்பது, பேரு நண்பர் தொடர்பு, வானொலி கேட்பது]

கே. இராமன் [19], 61 சாந்த. பெனடிக், மாவத்தை, கொட்டாஞ்சேலை, கொழும்பு-13.

[வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றல், பத்திரிகை, பெரியோரது கதை வாசித்தல்.]

பா. ஆறுமுகம் (40), பழமுதிர் சோலை, முள்ளியவளை.

[எழுத்து, படிப்பு, நட்பு]

இ. தர்மபாலன், 'விமலா பவனம்' நெடுங்கேணி.

க. ஜெயராம் (20), 3-ஏ சிறு பரி கார்டன்ஸ், கொழும்பு-4.

[கதை, கவிதை எழுதலும் படித்தலும், நாடகம், சினிமா, பேரு நண்பர் கடிதம்]

சி. தவத்தரசர், பெரியபளை, பளை.

[பத்திரிகை வாசித்தல், கதை எழுதல், நண்பர் தொடர்பு, வானொலி கேட்டல்]

மு. பேரின்பராஜா, 375 மல்வத்தோயா, அனுராதபுரம்.

[முத்திரை, வர்ணப் படங்கள் சேகரித்தல், பூப்பந்தாட்டம்]

ந. விவேகானந்தன், 277 மெயின் வீதி, இரத்தினபுரி.

[சஞ்சிகை வாசிப்பது, கதை எழுதுவது, விவாதிப்பது, தொழில்முறையில் ஈடுபடுதல்]

சி. பாலசிங்கம் (22), காரை நகர் வீதி, 3ம் ஒழுங்கை, கொட்டடி, யாழ்ப்பாணம்.

பேரு நண்பர் விண்ணப்பப் பத்திரம்

பெயர்: -----

முகவரி: -----

வயது: -----

பொழுதுபோக்குகள்: -----

தயவு செய்து பேரு நண்பர்கள் பகுதியில் எனது பெயரையும் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக இத்துடன் சிரித்திரன் 1 வருட சந்தாப்பணம் அனுப்பியுள்ளேன்.

திகதி

கையொப்பம்

வாசகர்களே! 1 வருட சந்தா செலுத்திப் பேரு நண்பராகுங்கள்.

உழைப்பாளர்

உழைப்பாளர் உதிர்க்கின்ற
உடலத்தின் குருதிகள்
ஒன்றாகச் சேர்ந்து விட்டால் - இந்த
பொல்லாத நெஞ்சத்தார்
புரிகின்ற செயல் தன்னை
இல்லாது செய்திடலாம்!

இல்லாமை எனுமிந்த
பொல்லாத சொல்லினை
எங்கனும் ஒழித்து விட்டால் - கல்வி
கல்லாத குருடரும்
நல்லது கற்றிங்கு
நாட்டை உயர்த்திடலாம்!

உலகம் பொதுச் சொத்து
என்ற உண்மையை
உழைப்பாளர் உணர்ந்துவிட்டால் - இங்கு
கள்ள மனங் கொண்ட
புல்லர் கொடுமையினை
மண்ணில் புதைத்திடலாம்!

★
காட்டை அழித்துக்
கழனிகள் சமைத்து
வாட்ட முற்றவர்கள்
தேட்டம் கண்டிடலும் - சுரண்டும்
கூட்டம் ஒழிந்திடலும்

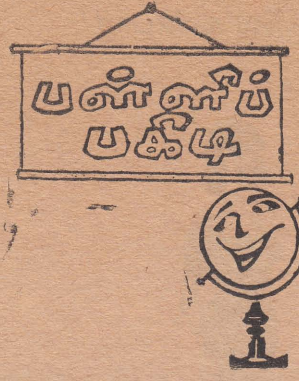
குன்றைச் சரித்துக்
குருதிகள் கொட்டி
பசுமை நிறைந்தவர்கள்
கும்பி நிறைந்திடலும் - துயர்கள்
வெம்பி மறைந்திடலும்.

தினமும் சுரண்டி
திருட்டுகள் செய்து
தின்று கொழுத்தவர்கள்
மண்ணில் புதைந்திடலும் - உழைப்போர்
விண்ணை அளந்திடலும்!

— எம். எஸ். கந்தையா —————

**கறுப்புக் கண்ணாடி
கோபாலுணர்வு
இரசாயன இரசம்**

அன்று சித்திரை மாசம் 1ம் திகதி, நானும் சக மாணவர்களும் (நண்பர்களும்) வகுப்பில் இருந்தோம். மணி அடிப்பதற்கு இன்னும் 20 நிமிடங்கள் மட்டுமே இருந்தது. நண்பன் ரங்கன் நிமலனுடன் ஏதோ இரகசியமாகப் பேசினிட்டு, என்னிடமும் கூறிவிட்டு வெளியே போய்விட்டனர். அவர்கள் எங்கு? ஏன்? சென்றார்கள் என்பது என்னைத் தவிர வேறு எவருக்குமே தெரியாது. எங்களது இந்த உயர்தர வகுப்பில் 25 பேர் இருந்தோம். பாடசாலை மணி அடித்துச் சிறிது நேரத்தில் எங்கள் பாடசாலைக்கு கறுத்த லோங்கம், கறுப்புக் கண்ணாடியும், அணிந்த இருவர் வந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டதும் ஆசிரியர்கள் அங்கும் இங்குமாக தங்கள் தங்கள் வகுப்பறைகளை நோக்கி அவசர அவசரமாக விரைந்தனர். வந்த இருவரும் முதலில் அதிபரிடம் சென்று, சிறிது நேரம் கதைத்துவிட்டு, அதிபருடன் சென்று ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் இடையிடையே கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்தனர்.

இறுதியாக அவர்கள் எங்கள் வகுப்பறைக்கு வந்தார்கள். வந்தவர்கள் ஆசிரியரைப் பார்த்து 'இன்று எல்லா மாணவர்களும் வந்தார்களா' என்று கேட்டார்கள். உடனே ஆசிரியர் 'இருவர் மட்டும் வரவில்லை' என்றார். உடனே பரிசோதகர் என்னைப் பார்த்து 'ஏன் அவர்களிருவரும் வரவில்லை' என்று கேட்டார். நான் எழுந்து 'ஆசிரியர் தெரியாமற் சொல்கிறார், அவர்கள் இருவரும் வகுப்பில் இருக்கிறார்கள்' என்றேன்.

உடனே 'அவர்கள் எங்கே?' எனக் கேட்டனர். உடனே நான்

'நீங்கள் தான் அந்த வராத இருவரும்' என்றேன்.

அப்போது அவர்கள் இருவரும் தங்களைக் கண்ணாடியையும், லோங்கையும் களந்தறிவிட்டு காற்சட்டையுடன் நின்றுனர். ஆசிரியர் முகத்தில் அசடு வழிந்தது.

அதிபர் மிகவும் கோபத்துடன் இவர்கள் இருவரையும் பாடசாலையிலிருந்து நீக்கப்போவதாகக் கூறினார். உடனே ரங்கன் 'சேர், இன்று நீங்கள் எங்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இன்று 'ஏப்ரல் பூல்' என்றான்.

அதிபர் தான் சித்திரை முட்டாளானதையிட்டு வருந்தினார். மாணவர்கள் எல்லோரும் விழுந்துவிழுந்து சிரித்தார்கள்.

—கூடலூர் சோமால்.

[இவர் தனது முகவரியை அறியத் தரவும்]

—□—

அன்று எங்கள் வகுப்பில் பூமி சாஸ்திரப் பாடம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அவ்வமயம் ஒரு கட்டத்தில் எங்களை நோக்கி

இங்குள்ள ஒவ்வொருவரும் தாம் அருமையாக வளர்ந்து வந்த எதையோ இழந்தவர்களாகக் கவலையில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றார்கள். அகத்தின் கவலை முகத்தில் தெரிகிறதா பாராடுங்கள். தெரியாவிட்டால் 16ம் பக்கத்தில் பாராடுங்கள்.

—அருமையப்பன்

கால் கண்டார்... காலே கண்டார்

நீதியரசர் டங்ஹுடைய நீதிமன்றத்தில் ஒரு நங்கை மினிப் பாவாடையுடன் தோன்றினாள் சாட்சி சொல்ல. உடனே நீதியரசர் சாட்சிக் கூண்டைச் சுற்றி மறைப்பு அடிக்கச் செய்தார். காரணம்:- எங்கே ஜூரர்கள் மங்கையின் காலழகில் மயங்கி நீதியில் தவறிவிடுவார்களோ... என்ற பயம் ஏற்பட்டதாம் அவருக்கு.

ஃ ஃ ஃ

நியூயார்க் நகரில் ஒரு காரியாலயத்தின் வரவேற்பு மேசையைச் சுற்றி மறைப்பு அடிக்கப்பட்டதாம். காரணம்- காரியாலய அலுவலராக வருபவர்கள் வரவேற்பு மங்கையின் காலழகில் மயங்கி, ரசித்துத் தங்கள் நேரத்தில் 40 சத விநிதத்தை வினாக்கு வதேயாகும்.

ஃ ஃ ஃ

பிரேசிலில் மினியுடை அணிந்த போலீஸ்காரியின் நாற்சந்தி மேடையைச் சுற்றி மறைப்புக் கட்டப்பட்டதாம். காரணம்- கார்ச் சாரதிகள், அவள் 'சின்னல்'களை நோக்காது அவளின் காலழகை ரசித்ததால் வீதி விபத்துக்கள் அதிகரித்துவிட்டனவாம்.

ஒவ்வொருவராக, இலங்கையில் மக்கள் தொகை அதிகமாகவுள்ள இடம் ஒன்று கூறுக? என்ற கேள்வியைப் போட்டார் ஆசிரியர். ஒவ்வொருவராகக் கேட்டு வகுகையில் மேற்படி பாடத்தில்

கவனம் செலுத்தாத குறும்புக் கார மாணவன் கோபாலின் விடை கூறும் முறையும் வந்தது. திரும்பவும் பிரஸ்தாபக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. விடை தெரியாத கோபால் இலங்கையில்

மிகக் கூடுதலான சனத்தொகை உள்ள இடம் ஆபாசமான படம் காட்டப்படுகின்ற சினிமாக்க் கொட்டகையாகும் என்றவுடன் எங்கள் வகுப்பில் எழுந்த சிரிப்பு பொலியைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? ஆசிரியருக்குக் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது.

—எ. உதுமா லெவ்வை, வாஹிட் லொட்து, சாய்ந்தமருது-3

—□—

நான் 9ம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த சமயம். ஒருநாள் இரசாயனவியல் பாடத்திற்காக இரசாயனவியற் கூடத்திலே ஒரு நச்சு வாயுவைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தோம். அவ்வாயு தயாரானதும் மாணவர்களாகிய எங்களைப் பார்த்து, இந்த வாயுவில் சிறிதளவு மணந்தால் உங்கள் கண்களில் கண்ணீர் வரும் என்றார். அப்போது குறும்புக் கார மாணவன் ஒருவன் 'அதிகமாக மணந்தால் என்ன நடக்கும்' எனக் கேட்டான். அப்போது ஆசிரியர் அவன் இறந்து விடுவான் என்ற கருத்துப்பட 'உன் அம்மாவின் கண்ணில் கண்ணீர் வரும்' என்றார். இதன் கருத்தை விளங்காத இன்னொரு மாணவன், 'சார் இவன் இதை மணக்கட்டும், நான் இவனுடைய வீட்டிற்கு ஒடிப்போய் இவனின் அம்மாவின் கண்களில் கண்ணீர் வந்திருக்கிறதா எனப் பார்த்துவருகிறேன் என்றான். இவனின் அறியாமையை எண்ணி நாங்கள் நகைத்தோம். ஆசிரியரோ அவனைப் பரிதாபத்துடன் பார்த்தார்.

—அ. பற்குண,

மே/பா. இ அப்புத்துரை, சித்தன்கேணி.

மேற்படி மூன்று பள்ளிப் பகுதிகளிலும் அ. பற்குண எழுதிய 'இரசாயன இரசம்' என்ற பள்ளிப் பகுதிக்கு ரூ5/- பரிசளிக்கப்படும்.

இவ்வாறே சிறந்த பள்ளிப் பகுதிக்கு ரூ5/- பரிசளிக்கப்படும்.

15-ம் பக்க விடை

1. நாயை இழந்தவர்
2. குரங்கை இழந்தவர்
3. சிளியை இழந்தவர்
4. பூனையை இழந்தவர்

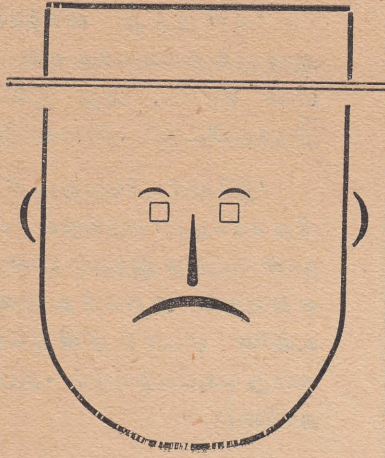
சுத்தமான யாழ்ப்பாணம் நல்லெண்ணைக்கு யானை மார்க் நல்லெண்ணை

விநியோகத்தர்கள்!

சிவலோகம் பிரதர்ஸ்,

108, விவேகானந்தா மேடு, கொழும்பு-13.

[ஒட்டர்களுக்கு வீடுகள் தோறும் விநியோகம் செய்யப்படும்]

— சி. கே. சிவா —

(11)

உலகமே உறக்கத்தில் ஆழ்ந்த விட்ட நேரம். சாலைகளில் லாம் மனித நடமாட்டமின்றி வெறிச்சோடிப்போய்க் கிடந்தன. வீடுகளிலெல்லாம் இருள் அரக்கனின் கொடுங்கோலாட்சி பரவி இருந்தது. ஆனால்...

பகுத்தித்துறை 'பீச் ரோட்டில்' ரெஸ்ட் ஹவுசுக்கு சற்று அப்பால் தள்ளியிருந்த ஒரு வீட்டின் கூடத்தில் மட்டும் மின் விளக்கு எரிந்துகொண்டிருந்தது.

கூடத்தின் நடுவே இருந்த இரண்டு கதிரைகளில், இரண்டு மனித உருவங்கள் இருந்து மர்மமான குரலில் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தன. ஒன்று ஆண், மற்றது பெண்.

முன்னிருந்த 'உபாயில்' திறந்திருந்த ஒரு மதுப் புட்டியும் இரண்டு 'கிளாஸ்டம்ளர்'களும் ஒரு கிரெட் கேசும்' இருந்தது.

ஆணிற்சூக் கொஞ்சம் 'ஓவர் லோட்'டாய் இருந்திருக்கவேண்டும்,

பேச்சில் அதிகம் குன்றுபடி கலந்திருந்தது.

'மிஸ்டர் ரகு! இந்நேரம் அவர்கள் ரேணுகாவை யாழ் நகரத்துக்கு-எங்கள் இடத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்திருப்பார்கள். கருணாகரனும் அங்கு சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவன் முட்டாள்தான்! எங்களை ஏமாற்றப் பார்த்தான். அவனுக்கு நல்ல பாடம் றேப்பிக்க வேண்டும். அந்தப் படித்த முட்டாள்தான்! ஏமாளி வக்கீல்! மனைப்பார்த்தவாரே அணு அணுவாகச் சாவான். அவன் சேர்த்து வைத்திருக்கும் லட்சக் கணக்கான பணம் மட்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எங்களை வந்து சேரும்.

அதுவரையிலும் அவனைக் கொல்லக் கூடாது. அப்போது தான் அவன் பேரில் 'பாங்கில்' உள்ள பணம் முழுவதையும் நாம் எடுக்கமுடியும். பணம் முழுவதும் நம் கைக்கு வந்ததும், எங்காவது கண்காணை இடத்திற்கு பறந்துசென்று உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துவோம். அதுவரை நாம் மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க

வேண்டும். விடயம் பொலிசாருக்குத் தெரிந்துவிட்டதால்-அவர்கள் சம்மாயிருக்க மாட்டார்கள். வலைபோட்டுத் தேடிக்கொண்டே இருப்பார்கள்.'

'கண்ணே! கனிசமே! கஸ்தூரிப் பொன்சுமிளே! மைடியர் விமலாக்'குட்டி! உன்னை எப்படிப் பாராட்டுவதென்றே தெரியவில்லை. நீதான் என் உயிர். உனக்காக நான் எதையும் செய்யத் தயார். மனைவி, மகன் எல்லோரையும் இழக்கத் தயார்.

'போதுமே உங்கள் வர்ணனை! அசடு வழிகிறது! மேலும் நீங்கள் இங்கிருந்தால் உங்கள் மனைவி, மாமன்- அதுதான் அந்த அப்பாவி டாக்டர் எல்லோருமே சந்தேகப்படுவார்கள். ஆதலால் உடனே விட்டுக்குப்போய் படுத்திக்கொள்ளுங்கள், காணியில் குழந்தை ரவியை உங்களிடம் சேர்ப்பித்துவிடுகிறேன்'

'போகத்தான் வேண்டுமா கண்ணே!'

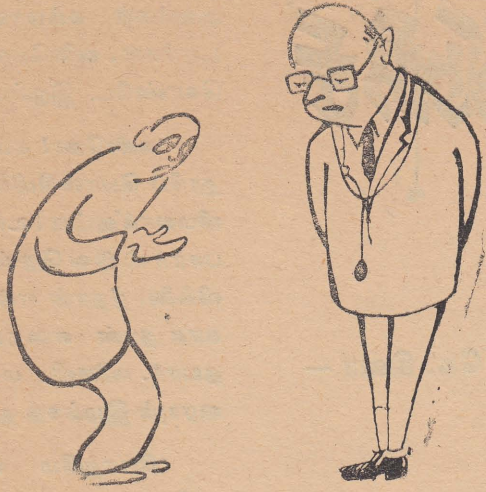
'நிச்சயம் போகத்தான் வேண்டும். வேறு வழியே இல்லை'

'ஆல் ரைட்... நீ சொல்லி விட்டாய் போகிறேன். அதற்கு முன்... எங்கே உன் முகத்தை இப்படித் திருப்பி!'

'ம்க்கும்! 'அதை' எல்லாம் அப்புறம்-நம் வெற்றிக்குப் பின் வைத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது இந்த ஒரு கிளாஸை மட்டும் பருகி விட்டுத் திருப்பியோடு போங்கள்.'

'அடி கள்ளி! மலைத்தேனை விரும்பியவனுக்கு மதுக் கோப்பையை நீட்டுகிறாயே!'

மடமடவென்று அந்த ஒரு கிளாஸ் மதுவையும் வாங்கிக்

நோயாளி: நான் வேலை செய்யும்போது நெஞ்சு படபடக்குது, உடம்பெல்லாம் நடுங்குது... வேர்த்துக் கொட்டு கிறது டாக்டர்.

டாக்டர்: உமது தொழில் என்ன?

நோயாளி: முரடுகளை மேய்க்கிற வேலை... அதாவது ஆசிரியர் வேலை.

குடித்துவிட்டு எழுந்தான் ரகு நாதன். பக்கத்து மேசையிலிருந்த தோல் பையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு வாசலை நோக்கித் திரும்பினான். அதற்குள்ள்தான் பரந்தாமனினதும், ரகுநாதனினதும் ஒன்றேகால் லட்சம் ரூபா இருந்தது. அப்போது...

பதறியபடியே எழுந்தாள் விமலா. 'அது- அந்தத் தோல் பை இங்கேயே இருக்கட்டும்'

'ஏன்?'

'திரும்பவும் நீங்கள் அதைக் கொண்டுசென்றால்- அவர்கள் சந்தேகப்படுவார்கள்.'

'ஐ. லி... கவலைப்படாதே விமலா! அதை அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே எடுத்துச் சென்று மறைத்துவிடுகிறேன் நான்.'

'வேண்டாம் - அது இங்கேயே இருக்கட்டும்.'

'ஏன்- எதற்காக அது இங்கே இருக்கவேண்டும்? நான் வேறு நீ வேறு அல்லவோ!'

'உண்மைதான்- நான் வேறு நீங்கள் வேறு அல்லத்தான். ஆனாலும்...'

'ஆனாலும்...'

'அது இங்கேயே இருந்தால் தான் அதிகபாதுகாப்பாக இருக்கும். மேலும் உங்கள் வீடு பலரும் நடமாடும் இடம். ஆனால் இது அப்படியில்லையே!'

'அதுதான் நான் முன்னமே சொன்னேனே- எவருக்கும் தெரியாமல் மறைத்து வைக்கிறேன் என்று.'

'மறைத்து வைக்கலாம். ஆனாலும் உங்களுக்கு ஏன் அந்த வீண் சிரமம். அது இங்கேயே இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே!'

'ஓகோ! புரிகிறது. நீ என்மீது சந்தேகப்படுகிறாய். எங்கே நான் மட்டும் இந்தப் பணத்தை எல்லாம் அபகரித்துவிட்டு உன்னை ஏமாற்றிவிடுவேனோ என்று பயப்படுகிறாய் - அப்படித்தானே!'

'நிச்சயமாக இல்லை. உங்களை எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் பண விடயத்தை பொறுத்தவரை நான் உங்களை மட்டும் என்ன, என்னையே நம்பமாட்டேன். நல்லவனாயும் ஒரு நொடியில் கெட்டவனுக்குகிற சூணம் இந்த பணத்துக்கு மட்டுந்தான் உண்டு. எங்கே அதை இப்படிக்கொடுங்கள்.'

'முடியாது. நீ என்னை நம்பாதபோது, நான் உன்னை எப்படி நம்ப முடியும். இதை என்னால் கொடுக்க முடியாது.'

'முடியாது!'

'நிச்சயமாக முடியாது. என் உயிர் உன்வரை கொடுக்க முடியாது!'

'அப்படியானால் நிச்சயமாக நீங்கள் இங்கிருந்து உயிர் குடன் திரும்பவும் முடியாது!'

'நீ... நீ... என்ன சொல்கிறாய் விமலா!'

'இனி நான் சொல்லமாட்டேன். இதோ என் கையிலிருக்கும் இந்த 'றிவால்வர்' தான் சொல்லும்.'

'வினாயாடாதே விமலா - வினாயாடுகிற நேரமல்ல இது. 'றிவால்வரைக்' கீழே போடு.'

'வினையாடத்தான் போகிறேன் மீஸ்டர் ரகு!- அதுவும் உன் விதியுடன் வினையாடப் போகிறேன்- பயங்கரமான வினையாட்டு- எங்கே அந்த 'பாக்'கை இப்படிப் போடுங்கள்.'

'முடியாது. என் உயிரை வேண்டுமானாலும் கொடுப்பேனே தவிர இதை உன்னிடம் கொடுக்கமாட்டேன். உன்னிடம் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதற்காகவா என் அன்புக் குழந்தையையே பணயம் வைத்தேன்.'

'அப்படியானால் உமது உயிரைப் போக்கிவிட்டே அதை என்னால் எடுக்க முடியும்.'

'எதி- முதலில் அதைச் செய்துவிட்டு பின்பு இதை எடு.'

உன்னை நம்பி- உன் மோசடியை நம்பி- என் அன்பு மனைவிக்கு- அருமை மகனுக்குத் துரோகம் செய்தேன் பார்... அதுக்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண்டும்.'

'மீஸ்டர் ரகு! உன் அலங்கார வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க இப்போது நான் தயாராயில்லை எனக்கு வேண்டியது பணம். அதைக் கொடுத்து விட்டு மரியாதையாகப் போ. மீண்டும் என்மீது உனக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டால்- தொடர்ந்தும் உனது ஒத்துழைப்பைத் தா. நானும் உம்மை- உமது அறியாமையை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்கிறேன். உனக்குரிய பங்கையும் தருகிறேன்.'

'நம்பிக்கை- ஒத்துழைப்பு- மன்னிப்பு! யாரை யார் மன்னிப்பது! பாடுபடுவது ஒருவர்; பலனடைவது வேறொருவர்? அதற்குப் பேர்தான் ஒத்துழைப்பா! உன்னையே நம்பி வந்த என் நெஞ்சுக்கு நேரேயே துப்பாக்கியை நீட்டுகிறாயே- அதற்குப் பேர்தான் நம்பிக்கையா! தூ! நன்றி கெட்ட ஜன்மமே! தன் உயிரை வேண்டுமானாலும் இழப்பானே தவிர- இந்தத் தோல்பையை இழக்கமாட்டான் ரகு நாதன்! இழக்கவும் முடியாது- என் உடலில் ஒரு துளி இரத்தம் நிற்கும் வரை அது மட்டும் நடக்காது!'

'மீஸ்டர் ரகு! மேலும் நேரத்தைப் போக்க நான்- விரும்

யாழ்ப்பாணம்
மன்னார்
கீழ்க்கொண்டி
மட்டக்களப்பு
கொழும்பு
கரையறை
காலி
மாத்தறை

மில்க்வைட் நீலசோப்

MILK WHITE
V.M.K. SOAP

41 வருடகாலமாக
இலங்கை மக்களின்
நன்மதிப்பைப் பெற்று
அதிக கிராக்கியுடன்
விற்பனையாகிறது.

அம்பாந்தொட்டை

தரமான கதைகளுக்கு
சுவையான நாவல்களுக்கு
கருத்து செறிந்த கட்டுரைகளுக்கு
கலீக் படியுங்கள்

த தம்பித்துரை அன் சன்ஸ், 226 ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

காரியாலயம் 84 லோறிஸ் ரோட், கொழும்பு-4

அறிந்திரு

அப்போலோ11 சந்திரனை நோக்கிச் சுடப்பட்டபோது விசேட பார்வையாளராக முந்திய அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜான்சனும் அவரது மனைவியாரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஜான்சனுடைய காதலில் விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. சந்திரப் பயண முயற்சிகளில் இவர் அதிக ஆர்வம் காட்டிவந்தார். அப்போலோ11 புறப்பட்டபொழுது அவரும், மனைவியாரும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கண்ணீர் வடித்துவிட்டார்கள்.

—வி.ஐ.எஸ்.ஜெயா

வைத்துப் பூட்டப்பட்டிருந்தனர்.

வாசலில் 'சப் இன்ஸ்பெக்டர்' சரவணன் அமைதியிழந்து நின்றுகொண்டிருந்தார். பக்கத்திலிருந்த 'பெஞ்சு'களில் சருணகரன், ரேணுகா, பரந்தாமன் ஆகியோர் கவலரத்துடன் உட்கார்ந்திருந்தனர்.

யார் அந்தத் தலைவன்? அவனைப் பிடிக்கப் போன இன்ஸ்பெக்டரும், சிவானந்தனும் என்ன ஆனார்கள்? ஏன் இன்னும் அவர்கள் திரும்பவில்லை?

இப்படியான கேள்விகள், அவர்கள் ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. அப்போது...!

வேகமாக வந்த காரொன்று பொலிஸ் ஸ்டேசனுக்குள் நுழைந்து நின்றது.

முன் கதவுகள் இரண்டையும் திறந்துகொண்டு இறங்கினார்கள் சில்வாவும், சிவானந்தனும்.

ஒடிப் போய் அவர்களை வரவேற்றார் 'சப் இன்ஸ்பெக்டர்' சரவணன்.

'எங்களை வரவேற்பது சிடக்கட்டும். முதலில் பின் சீட்டில் இருக்கிறவர்களை வரவேற்று. உள்ளே அழைத்துச் செல்லுங்கள்' என்றார் சிவானந்தன்.

காரின் பின் கதவைத்திறந்து உள்ளே இருந்தவர்களை இதற்கும்படி கூறினார் சரவணன். இருவரும் கீழே இறங்கி ஸ்டேசனை நோக்கி தலையைக் குவிந்த வண்ணம் நடந்தார்கள். அப்போது...

'ரகுநாதனா!' என்று முக்கில் விரல் வைத்தார் பரந்தாமன்.

பவில்லை. கடைசியாக உனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறேன்- உன் முடிவை மாற்றிக் கொள்!

'என் முடிவு! அது முடிவுதான்- மாற்றமுடியாது- மாற்றவும் கூடாது.'

'அப்படியானால் உன் தலை விதியையே இப்போது மாற்றுவேன் நான்!'

'மாற்று!'

மறுகணம் 'றிவால்வரைப்' பிடித்திருந்த அவள் கரம் இறுகியது. ஆள்காட்டி விரல் 'றிவால்வரின்' வில்லில் பதிந்தது. ஒரே விநாடி...

'மூயில்' என்ற துப்பாக்கி வேட்டு அந்தக் கட்டிடத்தையே ஒருமுறை அதிரவைத்தது.

என்ன ஆச்சரியம்! ரகுநாதன் நின்ற இடத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்தான்- அசையக் கூடவில்லை. ஆனால்...

விமலாவின் கையிலிருந்த 'றிவால்வர்' பறந்துபோய், எதிரிலிருந்த சுவரில் மோதிக் கீழே விழுந்தது.

'ஹர்ஷ்டீஸ் அப்' என்ற

ஒசை கேட்டுத் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினார் விமலா. அங்கே...

கட்டிலுக்கு அடியிலிருந்து வெளியேறினார் 'சி.ஐ.டி' சிவானந்தன்.

அவர் கையிலிருந்த றிவால்வரிலிருந்து லேசாகப் புகைகளும் பீக்கொண்டிருந்தது.

அவரைத் தொடர்ந்து 'இன்ஸ்பெக்டர்' சில்வாவும் வெளியே வந்தார்.

வெளியே வந்த 'இன்ஸ்பெக்டர்' தன் பாக்கீட்டிலிருந்து விலங்கை எடுத்தது விமலாவின் கையில் பூட்டினார்.

அடுத்த விவங்கோடு ரகுநாதனை நோக்கித் திரும்பியபோது, அவன் தானாகவே தன் கைகளிரண்டையும் நீட்டினான்.

புன்முறுவலுடன் ரகுநாதனின் கைகளிலும் விலங்கை மாட்டினார் இன்ஸ்பெக்டர் சில்வா.

பருத்தித்துறைப் பொலிஸ் நிலையத்தில் ஒரே ஆரவாரமாக இருந்தது. வல்லிபுரக் கோவிலடியில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எல்லாம் 'லாக் அப்' அறையில்

'ஆ!... விமலாவா' என்று வாயைப் பிளந்தார் கருணாகரன்.

+

கே. கே. எஸ் விதியிலுள்ள கருணாகரனின் 'ரேணு வில்லா' வில் ஒரே கலகலப்பும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரமுமாக இருந்தது.

கூடத்தை ஓட்டிமுற் போல் இருந்த ஒரு விசாலமான அறையின் மத்தியில் இருந்த டைனிங் ரேபிலருகே கருணாகரன், ரேணுகா, இன்ஸ்பெக்டர், சிவானந்தன், பரந்தாமன், கௌரி, குழந்தை ரவி எல்லோரும் வரிசையாக அமர்ந்திருந்தார்கள்.

முன்னிலிருந்த 'டைனிங் ரேபிளில்' பலவிதமான சிற்றுண்டிகளும், பான வகைகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொருவரும் அவற்றைச் சுவைத்தவாறே, சுவாசியமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

கௌரி மட்டும் அவர்களின்

கலகலப்பான பேச்சில் கலந்து கொள்ளாமல் மௌமாக இருந்து ஏதோ சாப்பிடுவதாகப் பாவனை செய்தாள்.

சமையற்காரரும், வேலையாட்களும் இடையிடையே வந்து உணவு வகைகளைப் பரிமாறியவண்ணம் இருந்தனர்.

'பார்த்தீர்களா சார்! கதை எப்படித் தொடங்கி, எப்படி முடிந்திருக்கிறது. உலகமே ரொம்பக் கெட்டுப்போச்சு. யாரையுமே நம்ப முடிகிறதில்லை.' என்றார் கவலையுடன் டாக்டர் பரந்தாமன்:

அதிலும் என்னுடைய 'செக்கறடரி' விமலாதான் இத்தனைக்கும் காரணம் என்பதை இப்பகூட என்னுடைய நம்ப முடியவில்லை. என்னிடம் எவ்வளவு அன்பாக- பொறுப்பாக நடந்து கொண்டிருந்தாள் அவள். சேச்சே! இப்படியும் ஒரு பெண்ணை இரட்டை வாழ்க்கை வர முடியுமா'

அலுத்துக்கொண்டார் கருணாகரன்.

'எப்படியோ மிஸ்டர் கருணாகரன்! உங்கள் மகளை உங்களிடம் மீட்டுத் தந்துவிட்டாரல்லவா சிவானந்தன். அது வரையில் நீங்கள் அதிர்ஸ்டசானிதான்.' என்றார் சில்வா கருணாகரனை நோக்கி.

'அதை என்னால் மறக்க முடியுமா? முக்கியமாக அவரைப் பாராட்டத்தானே இந்த விருந்தையே ஏற்பாடு செய்தேன்.'

சிவானந்தனை நன்றி ததும்பப் பார்த்தவாறே கூறினார் கருணாகரன். சிவானந்தன் மௌனப்பின்னகை ஒன்றுடன் தலையைக் குனிந்துகொண்டார்.

ரேணுகாவும் தன் ஓரக்கண்ணால் சிவானந்தனை ஒருமுறை நன்றி ததும்பப் பார்த்துக்கொண்டாள். ஆனால் எதவும் பேசவில்லை.

விருந்து முடிந்ததும் எல்லோரும் முன் 'ஹாலுக்கு' வந்து அமர்ந்துகொண்டார்கள்.

'அடடே! மறந்துவிட்டேனே- ரகுநாதன் தன் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை அளித்து விட்டானே தெரியுமா உங்களுக்கு.' என்றவாறே தன் 'பாக்கட்' டிலி குந்து அதன் பிரதி ஒன்றை எடுத்தார் இன்ஸ்பெக்டர் சில்வா.

'அப்படியா! எங்கே அதை நாங்கனும் பார்க்கலாமா?'

'ஓ... தாராளமாக- உங்களுக்கெல்லாம் அதைப் படித்துக் காட்டவேண்டுமென்பதற்காகத்தானே, நான் இங்கு வரும் போதே கையொடு அதன் பிரதி ஒன்றைக் கொண்டு வந்தேன்.'

சிரித்திரன் சந்தா விண்ணப்பப் பத்திரம்

பெயர்: -----

விலாசம்: -----

1 வருட சந்தாப் பணமாக ரூபா 6/-

6 மாதச் சந்தாப் பணமாக ரூபா 3/-

இத்துடன் அனுப்புகிறேன். ஏற்றுக்கொண்டு ----- மாதம் தொடக்கம் சிரித்திரனை அனுப்பிவைக்கவும்.

திகதி

கையொப்பம்

(பணத்தைப் போஸ்டல் ஓடராக, மனேஜர் சிரித்திரன் 101/4 சென். பெனடிக்ஸ் வீதி, கொட்டாஞ்சேனை என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைக்கவும்.)

பொம்மை

கலையுலகின்
பெருமைப்
பெட்டகம்

இலங்கை முழுவதும்
சப் ஏஜண்டுகள் தேவை...

சோல் ஏஜண்ட்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்

226, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அம்புலிமாமா

சிறுவர் சிறுமியர்
விரும்பிப் படிக்கும்
மாதப் பத்திரிகை

இலங்கை முழுவதும்
சப் ஏஜண்டுகள் தேவை.

சோல் ஏஜண்ட்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்

226, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தங்க நகைகளும், தரம் மிகுந்த புடவைத்
தின்னிசுகளும் வாங்க விஜயம் செய்யுங்கள்

சிங்காரம்ஸ் - டைமா நகைமாளிகை

47, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

டெலிபோன்: 20875

என்றவாறே அந்த நீண்ட வாக்குமூலத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினார் சில்வா: அதைக் கேட்பதற்குத் தயாராக மற்றவர்கள் தங்கள் காதைத் தீட்டிக்கொண்டார்கள்.

‘ரகுநாதன் ஆகிய நான் என் சுப அறிவுடனேயே, கீழ்க்காணப்படும் வாக்குமூலத்தை அளிக்கிறேன். இதில் காணப்படும் ஒவ்வொரு சொல்லும்- ஒவ்வொரு வாக்கியமும் என் இதயத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து எழும்பும் ஆத்ம ஓவியாரும் இதில் எவ்வித பொய்யோ புனைசுருட்டோ-புளுகோ இல்லை. அத்தனையும் உண்மை- அப்பளுக்கில்லாத உண்மை.

என் ஆரம்பகால இளமைப் பராயத்து வாழ்க்கை இதில் அவசியமற்றது. ஆதலால் அவசியமான இடத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்கிறேன்.

நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு அதாவது அறுபத்தி நாலாம் ஆண்டு ‘ஆகஸ்ட்’ மாதம் நான்களரியை- அந்த அழகுப் பதுமையை- அன்புப் பொக்கிஷத்தை மணந்தேன்.

எமது ஆரம்பகால இல் வாழ்க்கை அமைதியாக- ஆனால் அளவில்லாத ஆனந்தத்துடன் போய்க்கொண்டிருந்தது. என் அப்பா இறந்ததன் பின்னர்தான் எங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு விரிசல் ஏற்பட்டது. பலவிதமான துர்சகவாசனிகள் எனக்கு ஏற்பட்டன. அதனால் துரீப் பழக்கங்களும் மலிந்தன.

எந்நேரமும் மதுவென்றும்- மங்கையென்றும் மயங்கிக் கிடந்தேன். காலமெல்லாம் கரும்பாக

காதல் ரசம்

காதலைப் பாடிய கவிஞர்களுள் ‘பைரன் பிரபு’ என்ற ஆங்கிலக் கவிஞரைப் போல உணர்ச்சி தரும்பவும் ஆழமாசவும் பச்சையாகவும் வேறு யாரும் பாடவில்லை. அவர் ஒரு பாடலில் காதல் இனிய திராட்சை மதுவைப் போன்றதென்றும், திருமணம் இனிய திராட்சை மது புளிப்படைந்து விண்ணூரியாவதற்குச் சமமானதென்றும் கூறியுள்ளார்.

—வி ஐ. எஸ். ஜெயா.

இனித்த என் மனைவி வேம்பாகக் கசந்தாள்.

கண் போன போக்கிலெல்லாம் போனேன்- கால் போன போக்கில் எல்லாம் நடந்தேன்- மனம் போன போக்கிலெல்லாம் மகிழ்ந்தேன்- கைப்பொருளும் கரைந்துகொண்டே வந்தது. விரைவில் ஓண்டாண்டியாகும் நிலையை அடைந்துவிட்டேன்.

இந்நிலையில், என் கூடாத நண்பர் சிலர் குறுக்கு வழியில் பணம் சேர்க்க முடியுமென்றார்கள்- நம்பினேன். அப்போது அது எனக்கு பாலைவனத்துக்கானல் நீர் போலத் தோன்றியது.

அந்த வழிக்கு இந்த இடம் சரிவராது என்றார்கள். பேசாமல் அவர்கள் சொற்படியே என் விட்டை பகுத்தித்துறைக்கு மாற்றியும் விட்டேன். அங்கு கள்ளக் கடத்தல்- கறுப்புச் சந்தை போன்ற என்னவென்னவெல்லாமோ செய்து வந்தேன்; அவை மூலமாக என் உல்லாச வாழ்க்கைக்கு- ஆடம்பரச் செலவுகளுக்கு வேண்டிய பணம் கிடைத்தது.

பார்ப்பவர்கள் சந்தேகப்படக் கூடாதே என்பதற்காகப் புடவைக் கடை ஒன்றையும் அவ்விடத்தில் திறந்தேன். தொழில் எவ்வித இடையூறுமின்றி நல்ல படியாகவே நடந்துவந்தது. அப்போது அதுவே கண்கண்ட வழி என என் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. என் பொய்யான வாழ்க்கையும் தொடர்ந்தது.

இந்நிலைமீற்தான் இத்துறையில் அனுபவப்பட்ட விமலாவின் நட்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவள் ‘அட்வகேட்’ கருணாகரனின் காரியதரிசியாகவும், டைப்பிஸ்ட்டாகவும் இருந்துவந்தாள்.

விமலாவின் அழகும்- அந்தரங்க நடத்தைகளும் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. ஆரம்பத்தில் தொழில் சம்பந்தப் பட்டவரை அவளோடு பழகத் தொடங்கிய நான்- நாளடைவில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவள் அடிமையாகவே மாறிக் கொண்டு வந்தேன்! அவள் அழகில்- அந்தரங்க நடவடிக்கைகளில் என்ன கவர்ச்சியைக் கண்டேனோ தெரியாது. ஆனால் எந்நேரமும் அவளாகுகிளையே இருக்க

சிவபூசையில் குழவி!

30-11-69 யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ஏ. கே. கருணாகர னின் இசை நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்த பொழுது, சபையில் ஒரு குழந்தை அடம் பிடித்து அழுதது. குழந்தை எதற்கும் அடங்காமற் போகவே, வேறு வழியின்றி தந்தை குழந்தையை வெளியில் எடுத்துச் சென்றார். 'இவர் ஒரு குடும்பக் கட்டுப்பாட்டினிதகாரி. சபையில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சாரம் செய்கிறார் போலும்' என்று ஒருவர் சொல்லவே சபையில் சிறு சிரிப்பொலி எழுந்து அடங்கியது!

—வி.ஐ.எஸ்.ஜெயா.

அதன் பின் நடந்தது எல் லாம் அனைவருக்கும் தெரியும்.

என் குற்றத்தை நான் மறுக்கவோ- மறைக்கவோ இல்லை. முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்காக எந்தத் தண்டனையையும் ஏதிகத் தயாராயிருக்கிறேன்:

குற்றம் செய்தவர் தண்டிக்கப்படத்தான் வேண்டும். அது தான் சட்டம்- இதற்கு நான் மட்டும் விதிவிலக்காக இருக்க முடியுமா?

வேண்டும் என்ற ஒரு பிரமை என் உள்ளத்தை வாட்டியது.

இந்த என் பலவீனத்தை உணர்ந்த அவள் தன் திட்டங்களுக்கெல்லாம் ஒரு கருவியாக என்னைப் பயன்படுத்தினாள்: நானும் அவள் திட்டத்தைச் சரிவரச் செய்தேன். லாபத்திலும் கணிசமான ஒரு பங்கைப் பெற்றேன்.

கருங்கச் சொன்னால், கருணாகரனின் காரியதரிசியாக விமலா இருந்தாள்- அவளின் அந்தரங்கக் காரியதரிசியாக நான் இருந்தேன்.

ஒரு நாள், தான் ஒரு பெரிய திட்டம் போட்டிருப்பதாகவும், அதை மட்டும் நிறைவேற்றி விட்டால்- அதனால் லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் லாபம் வரும் என்றும் என்னிடம் கூறினாள். நானும் வழக்கம் போலவே என் ஒத்துழைப்பு முழுவதையும் தருவதாக வாக்களித்தேன்:

ஆனால் அவள் திட்டத்தைக் கேட்டதும் திகைத்தேன்.

அதற்கு-அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு என் அன்பு

மகன் ரவியையே பணயம் வைக்கவேண்டிய ஒரு நிலை!

முதலில் மறுத்துவிட்டேன். ஆனால்...

அவள் மாய விழி வீசி, மயக்கும் மொழி பேசி என் புத்தியைக் குழப்பினாள். கடைசியில் எப்படியோ தன் சாகசத்தால் என்னை சம்மதிக்கவும் வைத்துவிட்டாள். அவள் வஞ்சக வாரித்தையை நம்பி என் பிள்ளைப் பாசத்தையே கொன்றேன்:

திட்டத்தைச் செயலாக்க முற்பட்டோம்- அதன் பலன் இந்தச் சிறைவாசம்.

அதற்காக நான் கவலைப்படவில்லை- இந்தத் தண்டனை எனக்குப் போதாது- நான் செய்த கொடுமைகளுக்கு முன்னால் இந்தச் சிறைவாசம் அற்பம் தான். ஆனால் அவள்-விமலா- அந்த நம்பிக்கைத் துரோகி- நயவஞ்சகி, என்னையே ஏமாற்ற நினைத்தாள். என் நெஞ்சுக்கு நேராகத் தன் துப்பாக்கியையே நீட்டினாள். அதை நினைக்கும் போதுதான் என் இரத்தம் கொதிக்கிறது. அவளை...

இறுதியாக ஒரு வாரித்தை; தூக்குக் கயிறு என்னை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கொடுஞ்சிறை தன் வாயை அகலத்திறந்து என்னை விழுங்கக் காத்திருக்கிறது. அதற்கு முன்- என் அன்பு மனைவியை- அருமைக் குழந்தையை, ஒரு முறை- ஒரே ஒரு முறை பார்க்க விரும்புகிறேன்.

அவள் வாயால், 'அத்தான் உங்களை நான் மன்னித்துவிட்டேன்' என்ற ஒரு வாக்கியத்தைக் கேட்கத் துடிக்கிறேன்.

அது மட்டும் கிடைத்துவிட்டால்... அது என் பாக்கியம்- இதுவே என் இறுதி ஆசை.

ஆனால் இது நிறைவேறுமா?

கேள்விக்குறியுடன் ரகுநாதன் தன் வாக்குமுலத்தை முடித்திருந்தான். இதைக் கேட்ட ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் அடக்க முடியாத சோகம் குடிகொண்டது.

கௌரியின் கண்களிலிருந்து இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் தெறித்து, அவள் மடியிலிருந்த குழந்தை ரவியின் தலையோடு சங்கமமாகியது.

■ ■ ■ முற்றும் ■ ■ ■

ஆச்சி பயணம் பேசுகிறாள்

—செங்கை ஆழியான்—

(4)

மெயிலில் அவ்வளவு சன நெருக்கம் இல்லை. இரண்டாம் வகுப்புப் பெட்டியொன்றுள் வசதியாக ஏறி அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

றெயிலைப் பார்த்ததும் ஆச்சிக்கு வலு மகிழ்ச்சி. நல்லூருக்குப் போகும்போது பல தடவை புடைவண்டிகளை அவள் பார்த்திருக்கின்றாள். அப்போதெல்லாம் அதில் ஏறிப் பயணம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பியிருக்கிறாள்.

அது இன்றுதான் நிறைவேறியிருக்கின்றது.

ஆச்சி ஒரு மூலையில் அமர்ந்து கொண்டாள். சிவராசா எதிர் மூலையில் அமர்ந்துகொண்டான். செல்வி ஆச்சிக்குப் பக்கத்தில் இருந்தான்.

சிவராசாவிற்குப் பெரும் ஏமாற்றமாக இருந்தது. அவளைச் சுட்டெரிப்பது போல ஒரு கணம் விழித்துப் பார்த்துவிட்டு யன்னலுக்கு வெளியே தலையை நீட்டிப்பார்த்தான்.

'ராசா வெளியிலே தலையை நீட்டாதே. கரி கண்ணுக்குள்ளே

விழுந்திடும்... உன்ரை கொத்தானுக்கு அப்படித்தான் ஒடுக்காகக் கண்ணிலை கரி விழுந்தது... பிறகு இப்பவும் கண் நல்ல சுகமில்லைத் தானே? அடிக்கடி கண் வீங்கி ஒரே தலையீடி... மூன்று மாதங்களுக்கு முதலும் ஆஸ்பத்திரியிலை கிடந்தவர்... கண்ணுக்குள்ளே கூட ஊசி போட்டார்கள்...'

'இது கரி வண்டியில்லை, மாமி! கரி விழாது...' என்றாள் செல்வி.

'என்றாலும்... இது போற வேகத்திலை தூசு ஏதாவது விழும். எல்லே...'

'சிலருக்கு எங்களைப் பார்க்கப் பிடிக்காது மாமி!' என்று மெதுவாக முணுமுணுத்தாள் செல்வி. சிவராசாவிற்கு அவள் சொன்னவை கேட்டது. ஆச்சிக்குக் கேட்கவில்லை.

'என்ன பிள்ளை?'

'நீங்கள் சிற்றிலை வடிவாகக் காலை நீட்டிக்கொண்டிருங்கோ நான் அப்படி இருக்கிறேன்' என்று எழுந்த செல்வி, சிவராசாவிற்குப் பக்கத்தில் வந்து இருந்து கொண்டான்.

சிவராசாவின் முகத்தில் புண்ணகை மலர்ந்தது.

'நீங்கள் என்ன எல்லாத்துக்கும் கோபிக்கிறதே... நெடுக உங்களோடே தானே இருக்கப் போகிறேன்...'

'என்ன பிள்ளை?'

'உப்பிடி இருந்தால் கால் விறைக்கும் என்றான் மாமி!'

ஆச்சி யன்னலுக்கு வெளியே பார்வையைச் செலுத்தினாள். வீடுகளும் பனைகளும் வெளியே விரைந்து கழிந்தன. வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த மெயில் மெதுவாக நின்றது.

'என்ன நிண்டுட்டுது... சிலலுக்குக் காத்துக் கீத்துப் போட்டுதே... உப்படித்தான் போன வருஷம் மூத்தவன்ரை காரிலை முருகண்டிக்குப் போனபோது, கொடி காமத்திலை காத்துப் போய் கார் நிண்டு போச்சது...'

செல்விக்குக்குச் சிரிப்புக்குமுறிக்கொண்டு வந்தது. அடக்க முடியாது 'குபீரே'னச் சிரித்தான். ஆச்சிக்கு அவள் சிரித்ததின் காரணம் புரியவில்லை.

'காத்துக் கீத்துப் போட்டுதோ...'

'என்ன சிரிப்புப் பிள்ளை! பொம்பிளைப் பிள்ளையள் இப்பிடிச் சிரிக்கப்படாது. புகையிலை விரிச்சால் போச்சு, பொம்பிளை சிரிச்சால் போச்சு என்றிறவை'

‘ஒன்று மில்லை, ஆச்சி! றெயில் சில்லுக்குக் காத்துப் போனாலும் ‘றிம்’ மிலை ஓடும்...’ என்றான் சிவராசா.

‘இது கொக்குவில் ஸ்ரேஷன் மாமி! அதுதான் றெயில் நிக் குது’ எனச் சமாளித்தான் செல்வி.

‘நெடுக இப்பிடி நிக் குமோ?’

‘ஓம் மாமி! ஒவ்வொரு ஸ்ரே சனிலும் நின்று நின்றுதான் போகும்...’

‘அப்ப நாங்கள் எப்படி கண்டிக்குப் போய்ச் சேர்கிறது...’

‘பொல்காவலைக்குக் காலை 3.45க்கு இது போகும்... அங்கு இறங்கி காலை 6மணிக்குக் கண்டி றெயில் எடுத்தால் எட்டரைக்குப் பேராதனைக்குப் போகும்.’

‘அப்ப காலம்பற வரைக்கும் றெயிலுக்கைதான் இருக்கவேண்டும்...’

‘எழும்பியும் நிற்கலாம் ஆச்சி’ என்று எரிச்சலைக் கொட்டினான் சிவராசா. கிழவிக்கு அவனுடைய எரிச்சல் தெரியவில்லை.

யாழ்ப்பாணப் புகையிரத நிலையத்தில் அவர்கள் இருந்த பெட்டியறைக்குள் ஒருவர் புதி

தாக ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டார். குறைவில்லாமல் பருத்த சரீரம். கடம் அடிக்கக்கூடியளவு சரிந்த வயிறு.

ஆச்சி மேற் சீலையால் தன்னைப் போர்த்துக்கொண்டு ஒரு மூலையில் ஒதுங்கி உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

‘எங்கடை பெட்டிக்கை வேறை ஆக்களும் ஏறலாமே?’ என மெதுவாகச் செல்வியை விசாரித்தாள். செல்லி சொன்ன பதில் அவளுக்கு அவ்வளவு தூரம் திருப்தியைத் தரவில்லை.

‘செல்வி...’ என மெதுவாக விளித்தான் சிவராசா.

‘ம்...’ என்றான் செல்வி.

‘ஆச்சி இப்போதைக்குக் கட்டையைச் சரிக்காது போலிருக்கு’

‘றெயில் கூவிய சத்தத்தில் ஆச்சிக்கு நன்கு கேட்கவில்லை.

‘என்ன கட்டையடா?’

‘றெயில் ஓடுகிற சிலிப்பர் கட்டை ஆச்சி’ என்றான் சிவராசா.

(5)

கொடிகாமத்தில் மெயில் வந்து பெருமூச்சோடு நின்றது.

ஆச்சி மெதுவாக வெளியே தலையை நீட்டிப் பார்த்தாள்.

‘இது என்ன ஸ்டேசன்?’

‘சாவகச்சேரி மாமி!’

‘கொடிகாமம் ஆச்சி!’ என்றான் சிவராசா. செல்விக்கு வெட்கமாகப் போய்விட்டது. மெது

வாகத் தலையைக்குனிந்து கொண்டாள்.

‘சரித்திரம் செய்யிறவைக்கு இதெல்லாம் எங்கே தெரியப் போகிறது?’ என்று கேலி செய்தான் சிவராசா.

அவள் முகத்தை நீட்டிக் கொண்டாள்.

‘உனக்குத் தெரியுமோ பின்னை, இங்கைதான் என்றை அப்பு, அண்ணன்மார் போயிலை கட்ட வாறவை... சின்னன்றை இரட்டை மாட்டு வண்டியிலை வருவினம், வலு நேரத்தோடு வெளிக்கிட்டு வருவினம்... வந்து இங்கு போயிலை கொள்முதல் செய்து ஏற்றி வருவினம்.

அந்தக் காலத்திலை இப்ப இருப்பது போல நல்ல ரோட்டுகளில்லை. ரொலிகளும் கிடையாது. போக்குவரத்தும் குறைவு ஒருநாத்து விடியிற நேரமாய் போயிலையை வண்டியில் ஏற்றிப் போட்டு, அப்பு பின்னாலை நடந்து வந்துகொண்டிருந்தார். நல்ல நிலவு... அவர் கருட்டு நல்லாக்குடிக்கிறவர்.. டேய் ராசா, இங்கை கருட்டுக் குடிக்கலாமோ...?’

‘குடிக்கலாம்... சாப்பிட்டு விட்டுக் குடியணை...’

‘நீங்க சொல்லுங்கோ மாமி’

‘என்ன சொன்னான்... வண்டிலுக்குப் பின்னாலை நடந்து வந்துகொண்டிருந்தார். இங்கிணைக்கை வாற வழியிலை ஒரு சுடலை இருக்கு... அதுக்கு என்ன பெயரெண்டால்... சிவமணியோ செம்மணிச் சுடலை. செம்மணிச் சுடலையிலை சிவபெருமான் நடன மாடுகிறதில்லை... பேய்கள்தான்

ஆடுகிறது... எங்கடை கோம் பையன் மணல் சுடலை சோலை யெல்லோ... அங்கை ஆடுகிறவ ராம்! ஓ... அப்பு சுருட்டுப் பத்த நெருப்புப் பெட்டியைப் பார்த் தார். குச்சியில்லை... குளிர் வீசுது புகைத்தால் நல்லாயிடுக்கும்... அப்பதான் அது நடந்தது. அவ ருக்குப் பக்கத்திலே ஒரு ஆள் கையிலே கொள்ளிக் கட்டை ஒன்றைக் கொண்டுவந்துகொண் டிருந்தது... அப்பு 'இஞ்சை அதைத் தாப்பா...ஒருக்காப் பத் திப்போட்டுத் தாறன்' என்று கேட்டார். அந்த ஆளும் கொடுத் துதாம்... பத்தேக்கை பார்த் தால் அது எரிஞ்ச ஒரு கை...

அப்புவுக்கு வியர்த்துக் கொட்டி யது... எறிஞ்சுபோட்டுத் தேவா ரம் பாடியபடி மாடுகளுக்கு முண் னை வந்து படுத்திட்டார். மாடு களுக்கு முன்னாலே பேய் வராது... அதுக்கு ஒரு தடை... பிறகுதான் தெரிந்தது அது செம்மணிச் சுட லையடியென்று...'

கதையைக் கேட்ட செல் வீக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது. வெளியே மின்னிய மின்மினிக ளெல்லாம் குறைக்கைக் கொள் ளிகளாகத் தெரிந்தன. மிக நெருக்கமாகச் சிவராசாவோடு நெருங்கி அமர்ந்துகொண்டாள். அவளுடைய ஸ்பரிசம் அவனுக்கு இனிமையாக இருந்தது.

'இன்னும் ஒரு பேய்க்கதை சொல்லணை' என்று ஆச்சிசையக் கிண்டி னான் சிவராசா.

'வேண்டாம் மாமி, எனக் குப் பயமாக இருக்கு!' என்றான் செல்வி.

'பேய்ப் பெட்டை... இதுக் குப் பயப்படுகிறியே... எங்கடை அப்புவின்றை சகலன் இப்படித் தான் ஒருமுறை போயிலே கட்டிக்கொண்டு வரேக்கை செம்ம ணிச் சுடலையடியில் ரூட்டுக்குக் குறுக்கே யாரோ ஒருவன் குந்திக் கொண்டிருந்தானும்... வண்டியை நிற்பாட்டிய அவர் 'ஏய் எழும்பப்பா' என்று கத்தியிருக் கிறார். அவன் அசைந்தால் தானே.. அவருக்குக் கோபம் வந் துட்டுது... இறங்கி வந்து அவ னைக் காலாலே உதைத்தார். அவன் கத்தவுமில்லை, எழும்பவு மில்லை. வண்டில் லாந்தரைக் சழுட்டிக்கொண்டுவந்து பார்த் தால், அது ஒரு பிணம்... நெஞ் சாங் கட்டை விலகினதாலே சுருண்டுபோய்க்குந்திக்கொண்டு இருந்திருக்கு... அந்த ஏக்கத் தோடைவந்து படுத்தமனுஷன் எழும்ப நாலு மாசம் செண்டு'

செல்வி இப்போது பயந்து

போய் சிவராசாவைக் கட்டிக் கொண்டான். அவள் உடல் வெடவெடத்தது.

'வேண்டாம் மாமி' என்று கேஞ்சினான் அவள்.

'நீ சொல்லணை...' என்று உஷார்ப்படுத்தினான் சிவராசா. மெயில் விரைந்துகொண்டிருந் தது.

(தொடரும்)

SOME பழம்

என்னப்பா ரொம்பக் கவ னியா வாரே!

முதலாளிக்கு நான் அன்ப ளிப்பாகக் கொண்டுவந்து கொடுத்த மாம்பழம் ஒரே புளி யாம். அதனாலே... 'போனசை' நிற்பாட்டிட்டார்!

நேரம் பதினொரு மணியாகி விட்டபோதும் நித்திரை வருவதாக இல்லை. சுரேஷ் கையை மடித்துத் தலைக்கு அடியில் வைத்துப் படுத்திக் கொண்டு கிடந்தான். முன் நிலாக் காலம்

இவ்வாறான சிந்தனை ஓட்டத்திற்குப் பின்பு நித்திரை செய்ததும் செய்யாததும் போன்ற ஓர் நிலை. ஆனால் காலை இளவெயில் சூன் என்று முகத்தில் அடித்த போதுதான் விடிந்து

நெருப்பு

வெளிச்சம் அதி பிரகாசமில்லா விட்டாலும் பார்வைக்குக் குளிர்ச்சி தர - இதமான தென்றல் இனிமையாகத் திறந்திருந்த யன்னல் வழியாக வந்தது. எங்கோ காரின் இரைச்சல் சத்தம் இடைவிடாது ஒலிக்கின்றது. பக்கத்து வீட்டில் படத்திற்குப் போய் வந்தார்கள் போலிருக்கின்றது. மிகச் சத்தமாக இருந்தது அடுத்த அறையில் படுத்திருந்த அம்மாவும் நித்திரை செய்யவில்லை போலும், சாடையாக இருமி விட்டுத் திரும்பிப் படுக்கும் சப்தம் தெளிவாகக் கேட்டது.

நான்கு மட்டக்களப்பிற்குப் போகவேண்டும். நான் படித்த காலத்தில் ஒருமுறை அங்கு போயிருக்கின்றேன். எனினும் கொழும்புச் சூழலை விடுத்து மட்டக்களப்புக்கு தொழில் நிமித்தமாகப் போவது எனக்குச் சிறிது கஷ்டமான காரியமாகத்தான் இருக்கும். இப்படித்தானே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு வரும் போதும் மனநிலை இருந்தது. இப்போ கொழும்பிலிருந்து போக மனமில்லை. இனிமேல்...

விட்டது எனத் தெரிந்தது. சோம்பலை முறித்துக் கொண்டு எழுந்தேன். வாசலிற் பேச்சுக் குரல் கேட்டது. நீலாதான் வந்திருந்தான். ஓகோ... அவளிற் குத் திருமணம்... எழுந்து வந்து அவள் முகத்தில் விழிக்கத் தென்பின்று திரும்பவும் படுத்தேன். நீலா போய் விட்டான். வெளியே வந்த என்னைப் பார்த்து 'சுரேஷ் நீலாவிற்குத் திருமணம்... ம... நான் எவ்வளவு மனக் கோட்டைகள் கட்டியிருந்தேன். நீ இப்படி மாறிவிட்டாய்' இது அம்மாவின் ஆத்தமாத் அந்த ரங்க அங்கலாய்ப்பு. நீலாவின் குரல் அவள் வீட்டில் எகிறித் தெறிக்கின்றது. நான் கொழும்பிற்கு வந்து மூன்று வருடகாலமும். அணு அணுவாகப் பழகிய ஒரு பெண். அவளை என்னுடன் முடிச்சுப் போட்டுப் பார்த்துப் பழகுவதற்கு அம்மாவே பல தடவைகள் இடமளித்தவர். நான் அவருடன் சேர்ந்து கிளப் தொட்டு பீச் வரை சென்றேன். நான் மானசீகமாக அவளைப் பார்த்துப் புகழ்ந்தோ அன்றி உன் மீது எனக்கு மிக விருப்பம் என்றோ கூறியதில்லை. அவ்வாறு கூற விடாமற் தடுத்தது

'கமலத்'தின் நிலைவு-எவ்வளவு தான் கூட்டி அளந்தாலும் கமலத்தின் அழகு இவளில் இல்லை. 'கமலத்'தின் அன்பு, பண்பு, அடக்கம் இவளிடம் காண முடியவில்லை. 'நீலா' என்னுடன் பழகிய காலந் தொடக்கம் ஒவ்வொரு செயலிலும் நிகழ்ச்சியிலும் நான் கமலத்தையே ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது எனக்கு வழக்கம். ஆனால் நான் நீலாவை மணம் செய்யத்தான் வேண்டும் என்பது அம்மாவின் மானசீக விருப்பம். காரணம் அவள் நீலாவினுடைய பணத்தை அதிகம் விரும்பினாள். என் தங்கை மாருக்கு அவளது நாசரீகம், தொழில் 'கொழும்பு நீலா' என்றளவில் நீலா தமக்கு அண்ணியாகி விடவேண்டும் என்ற ஓர் தவிப்பு.

நான் டாக்டருக்குப் படித்த போது சரி யாழ்ப்பாணத்தில் வேலை பார்த்த போதும் சரி பல பெண்களுடன் பழகியிருக்கின்றேன். பழகியிருக்கின்றேன்

என்பதை விட 'ஆழமாகப்' பழகியுள்ளேன். எனது தொழில் அழகு எனக்குப் பல பெண்களை அழைத்து விருந்து தந்தது. 'திருமணம்' என்ற சடங்கு எனது குடும்பப் பொறுப்பினால் ஆரத்திலேயே நின்றது. சர்வகலகசாலைத் தொடுவாயில் நிற்கும் தம்பிக்குப் படிப்புச் செலவு, இரு தங்கைகள். இதனால் எனது மனம் திருமணத்திற்கு அணை போட்டுவைத்தது. ஆசைகளை அணை போட்டுவைக்க முடியவில்லை. எனது ஆசைகள் என் உள்ளே அமிழ்ந்து நீருகி விடாது நீலா போன்ற பெண்களை வாழ்வில் சந்திக்கத் துண்டியது; இவ்வாறு பல பெண்களை நான் நாடிய போதும் யாழ்ப்பாணத்தில் 'கமலத்தை' சந்திக்கும் வரையில் நான் ஏக்கப்பெரு முச்சு விட்டது இல்லை.

கமலம் சாதரண பெண். ஆனால் அழகு, அடக்கம், பண்பு, பரிவு பாசம், இது அவளின் பொக்கிஷம். ஏழை என்றோ ஆண்டவன் தனது சிந்தையையும் செயலினையும் ஒன்றாக்கி அழகு ரூபவதியாக்கி விட்டிருந்தான். அந்த அழகின் பிறப்பிடத்தைக் கண்ட நாள் முதலே அவளை அணைத்து விட வேண்டும் என்று ஓர் தவிப்பு-படித்தவனாக இருந்தும் மலர் நாடும் வண்டாகத் தான் இருந்தேன். நான் அதனைச் சொல்ல வெட்கப்படவில்லை. காரணம் நான் சலன புத்தி உடையவன். என் அபிலாஷைகளை உணர்ச்சிக் கல்லில் உரைத்து அதன் மாற்றுப் பார்க்கும் திறன் எனக்குள் ளேயே வளர்ந்திருந்தது. பெண்

நோயாளி: எங்களுக்கெல்லாம் உங்களை ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு டாக்டர் சார்.

டாக்டர்: பேஷ். ரொம்பச் சந்தோஷம்.

நோயாளி: ஏன்னா நீங்க எங்களை மாதிரியே இருக்கிறீங்க.

டாக்டர்: ?...?..?

களுடன் பெண்மைக்கு மதிப்புக் கொடுத்தலை விடுத்து... எனக்கு அது ஒரு வினையாட்டாக இருந்தது. இந்த வினையாட்டிற்குக் 'கமலம்' ஒருப்படவில்லை. அவளை நான் தீண்ட முற்பட்ட போது- அவள் அன்று கூறியது இன்னும் என் காதில் எதிரொலிக்கின்றது - 'டாக்டர் சுரேஷ்! என் அழகு எனக்கு ஆபத்து-என் அழகை விருப்பி என்னை மணக்கப் பலர்-முன் வந்தனர். ஆனால் என் மனம் அவர்களை நாடவில்லை. உங்களையே நான் மான சீகமாகக் காதலிக்கின்றேன். விருப்புகின்றேன். நீங்கள் தான் என் கணவன். என் மனதில் கணவன் என்று உங்களைத் தான் கருதி வாழ்கின்றேன் சுரேஷ். நீங்களும் அழகிற்கு ஆசைப் படுகின்றீர்களா? உங்களிடம் நான் என்னை ஒப்படைக்கத்தயார். ஆனால் 'திருமணம்' என்ற சட்டக் காப்பின் கீழ் என்னை நீங்கள் த முவலாம்..... நான் தலை குனிந்து திரும்பிவிட்டேன். காரணம் அவள் அழகானவள் - அன்பானவள்-பண்பானவள். ஆனால் அவள் ஏழை, எனது நிலைமை அவளை மணம் செய்ய முடியாத ஒரு நிலை. அவள் அமைதியாகத் தான் இருந்தாள். ஆனால் நான் அமைந்துதான் இருந்தேன். கார

ணம் அவளைத் தீண்டி ஸ்பரிசிக்காது எனக்கு உறக்கமே வரவில்லை. இதற்கு விமோசனம் போல் கொழும்பிற்கு மாற்றம் வந்தது. யான் அம்மா தங்கைகள் சகிதம் கொழும்பிற்கு வந்து விட்டேன். ஆனால் என் இதயம் கமலத்தையே தேடிக்கொண்டிருந்தது. கமலத்தின் சாயலில் யாரைப் பார்த்தாலும் பல நிமிடங்கள் பார்த்துக்கொண்டே இருந்துவிடுவேன். இது தான் காதலோ... என்னவோ என் மனம் கமலத்தை நினைத்து ஏங்காத நாளில்லை.

'நீலா' என்னுடன் பழகிய போதே அவளின் தோற்றத்தில் கமலத்தைத் தரிசித்த திருப்தி-திருப்தியின் வெறுமை. நீலாவைத் திருமணம் செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவள் 'சோஷல்' என்ற பெயரில் பல ஆடவர்களுடன் திரிவாள். எனவே குல விளக்காக- மனைவியாக வரிக்க மனம் விரும்பவில்லை. நான் நீலாவைக் கைவிட்டுவிட்டேன். அவள் என்னிடம் நேரேயே கேட்டாள். நான் மௌனமாக இருந்துவிட்டேன். அவளைக் கைவிட்டு மௌனியாகி விட்டேன் என்பதனை விட, என்னைப் பொறுத்த வரையில் அவளுடன் என் தேவை தீர்ந்துவிட்டது.

'ஏன்டா உனக்கு நீலாவைப் பிடிக்கவில்லை?'

'அம்மா இந்த நாகரீகம் குடும்பத்திற்கு ஒத்துவராது

கொசுக் கடிக்குப் பயந்து வேப்பங் கொட்டை புனை போட்
டுக்கொண்டு படுத்திருந்த ஒருவர் நாகக் கடியால் மரணமடைந்
தாராம்.

—எமது ஒட்டி சுட்டான் நிருபர்.

அம்மா. அதனை எட்டி நின்று
தான் இரசிக்க முடியும். தொட்டு
மனைவியாக்க முடியாதம்மா.

‘எல்லாம் செல்வத்தில்
வளர்ந்த செருக்கு... மனைவியாகி
விட்டால் எல்லாம் சரியாகி
விடும்.’

‘வேண்டாம் அம்மா’ என்று
அடித்துக் கூறிவிட்டேன்.

‘ஏன்டா சுரேஷ், நீலாவை
டாக்டர் உமாசங்கர்தானே கட்
டிக் கொள்ளப்போகின்றான்’
நான் என் சிந்தனையிலிருந்து விடு
பட்டு ‘உம்’ கொட்டிவிட்டுப்
போகின்றேன். நீலா பெரிய
இடத்துப் பெண்- இப்படி மாறி
மாறிப்பல ஆடவருடன் பழ
கலாம்- ஆனால் கமலம்...

இப்படி நீலா என்னுடன்
ஊடாடிய விதத்தையும் ஒப்பிட்டுப்
பார்ப்பேன். ம... கமலம்
அவளின் சீதனக் குறைவால்
எனக்குக் கிட்டாத ஒரு சிட்டு.

ஃ

மட்டக்களப்பிற்கு வந்து
முன்றுமாதமாகிவிட்டது. பைத்
தியம் வந்துவிடும் போன்ற நிலை.
அதாவது தனிமை. நானும் என்
அறையும் கடற்கரையுந்தான்.
கமலம் மட்டும் என்னுடன்
வாழ்ந்திருந்தால், அவள் என்னை
நன்றாகப் புரிந்திருப்பாள். என்
உணர்ச்சிகளை அவளால் தான்
நன்கு உணர்துகொள்ள முடியும்.
அவளது அன்பில் ஊறியிருந்தால்
இன்று நான் முழு மனிதனாக
இருந்திருப்பேன். நேரமும் எட்டு
மணி என் கையிலிருந்த ‘யூனிக்’
பெட்டியும் ‘அடைய முடியாப்

பொருளின் மீது ஆசை தீராதது...
அபிமானம் மாறாது’ என்று பாடு
கிறது.

‘யார் துரையா இருக்கி
ருங்க’

‘ஆமாம் மாதவன் எங்கே
இப்படி’

‘சும்மா இப்படி வந்தேன்.
துரை தனியப்போல’

‘ம... உம் எனக்குச் சலித்து
விட்டது மாதவன்.

சில நிமிடப் பேச்சுக்குப்
பின்பு அவன் என் நிலையை நன்கு
உணர்ந்தவன் போல் பேச்சுக்
கொடுத்தான்.

‘என் பின்னால் வாங்க
தொரை’

நான் ஏதோ நன்மை செய்
யப் போகின்றவனைப் போல்
போய்க்கொண்டிருந்தேன்.

‘ஏன் தொரை மெளனம்?
ஒன்றும் யோசிக்காதீங்க. சரக்கு
மிகவும் நல்ல சரக்கு- மிலிட்ட
ரிக்காரன் மனைவி... அவன்
இறந்துவிட்டதால் அவள் தன்
பிள்ளையை வளர்ப்பதற்காக இந்
தத் தொழில் செய்கின்றாள்.

‘பாலத்திற்கு அருகே ஒரு
சிறு குடிசை தெரிந்தது. மாத
வன் என்னை விட்டு விட்டுப்
போய்விட்டான். நான் கதவுப்
புறத்தில் மறைந்து நின்றேன்.
அக்குடிசைக்குள்ளே ஒரு போத்
தல் விளக்கு மினுக் மினுக்கென்று
எரிந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு
குழந்தையைத் தாலாட்டிய

வாறு ஒரு பெண் அமர்ந்து இருப்
பது நிழலாகத் தெரிந்தது. உரு
வத்தை மறைத்து ஒரு கோடியில்
துணிகள் காணப்பட்டன. நான்
டாக்டர் என்பதையே மறந்து,
பசியோடு நிற்கும் புலிபோல்
மெதுவாக உள்ளே நுழைந்
தேன். அவள் அந்த விளக்கைக்
கையிலெடுத்துக்கொண்டு என்
முன்னே வந்தாள். அச் சிறு
வெளிச்சத்திலேயே நான் கண்டு
விட்டேன்.

‘ஆ’ என அலறுத குறை
தான். ‘கமலமா’ என்றேன்.

அவள் ஒன்றும் பேசவில்லை.
நான் அவளது பழைய வாழ்க்
கையைக் கிளறுவது அவளுக்குப்
பிடிக்காததாக இருக்கும் என
நினைத்தேன்.

நேரம் போய்க்கொண்டிருந்
தது. நான் மெதுவாக அவளைப்
பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டே
அருகே சென்றேன்.

‘தொடாதே சுரேஷ்! நான்
நெருப்பு சுரேஷ் நெருப்பு.’

‘நீ இன்னும் நெருப்பா!’
என் குரலில் ஏளனம் தொனித்
தது.

‘ஆம் நான் நெருப்புத்தான்
சுரேஷ்! என்று உங்களை நான்
கணவனாக நினைத்தேனோ, அன்று
தொடக்கம் இந்த நாள் வரை
என் இதயத்தில் உத்தமபுருஷன்
நீங்கள். இந்த உடலை நான் [என்
றும் விரும்பியதில்லை. என் உள்
ளத்தைத்தான் நான் விரும்பு
கிறேன். அந்த உள்ளத்தில்தான்
நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள். என்
உள்ளக் கணவரை நான் ஒரு
போதும் தாழ்த்தும் இடம்
கொடுக்க விரும்புவதில்லை.’

‘கமலம், உனது எண்ணம்
தவறானது. உன்னையே நீ அழிக்
கின்றமாதிரியான நினைவு’

‘எது தவறு சுரேஷ். சுற்ப
ழித்தவன் ஒருவனுக்கு மனைவியா
னேன். காரணம் என்ன? இந்த
உடல் அவன் விரும்பியது. அவன்
அனுபவிக்கின்றான். அனுபவிக்க
கட்டும் என்றுதான் நான் என்

சிரித்திரு

கள்ளுக் கொட்டிலில் வாழையிலையில் கள்ளுக் குடிப்பதற்குக் காரணம் கேட்டபோது சகபாடி அளித்த பதில்:

‘இன்றைக்கு வெள்ளிக்கிழமை, நான் விரதம்.’

‘செய்யே இழந்தேன். நீங்களும் என் உடலை விருப்புகின்றீர்களா? என் ஆத்மாவை விரும்பவில்லையா?’

‘கமலம் உனது உள்ளத்தை யேதான் அதிகம் விரும்புகின்றேன் கமலம் விரும்புகின்றேன்.’

‘அப்படியானால் போய் வாருங்கள்.’

‘கமலம், உன் குழந்தையை என்னிடம் கொடு! நான் பராமரிக்கின்றேன்.’

‘வேண்டாம் சுரேஷ். இது நெருப்பின் ஒரு துளி. இதற்காக கத்தானே என் உடலை விற்று வாழ்கின்றேன். இதன் பொருட்டு உங்கள் பணமும் இதற்காக ஒன்றும் ஆக வேண்டாம்’

‘கமலம் இதுதான் உன் முடிவு?’

‘இன்று நான் ஒரு பட்டமரம். இனித் தளிர்க்க மாட்டேன் சுரேஷ்.’

‘கமலம் உனக்காக அனுதாபப்படுகின்றேன்’

‘அது கூட வேண்டாம் சுரேஷ். அன்று நீங்கள் எனக்கு வாழ்வளித்து இருந்தால் இன்று இந்த அவல நிலைமை எனக்கு வந்திருக்காது.’

‘வாஸ்தவம் கமலம். ஆனால் என் நிலைமை செய்ய முடியாமல் தடுத்துவிட்டது. உனக்கு உதவி செய்ய நான் முன்வருகிறேன்.’

‘வேண்டாம் சுரேஷ் வேண்டாம். சித்திரத்தில் பெண் எழுதி சீர்படுத்தும் மானிலம் சேவனுள்ள பெண் இனத்தை வாழ விட்டது இல்லையே’

‘சித்திரவதை செய்யாதே கமலம்! நான் வருகிறேன்.’

சுரேஷ் போகின்றான். அடக்கியிருந்த உணர்ச்சிகளைச் சீண்டி வேடிக்கை பார்த்துவிட்டுப் போகின்றான். கமலத்தின் வற்றிப்போன உணர்ச்சிக் கண்கள் நீரைப் பொழிந்தன.

—செல்வி. எஸ். பிரியா.

□

மஞ்சள்

நைலெக்ஸ்

‘ஓய்...!’

துப்பாக்கி வேட்டின் திடீர் ஓசை மனித சஞ்சாரமற்ற அப்பயங்கரமான காட்டுப் பிராந்தியம் முழுவதும் முட்டி மோதி எதிரொலித்தது. குதிரை மீது அமர்ந்திருந்த மார்த்தாண்ட பூபதியின் தோழில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த ட்ரான்சிஸ்டர் ரேடியோவிலிருந்து இனிமையான ஒரு ஹிந்தி சினிமாப்

பாட்டு மிதந்து வந்துகொண்டிருந்தது.

‘அட முட்டாப் பயலே, காப்பி கொண்டுவரச் சொல்லு கப் டீ கொண்டு வருகின்றாயே! உனக்கென்ன காது மந்தமா?’ என்று மெதுவாக இரண்டாம் பேருக்குக் கேட்காதவாறு சர்வரைக் கடிந்துகொண்டான கோபு.

‘என்ன சார் பண்ணறது? யாழ்தேவியில் போகமுடியாவிட்டாலும் மெயிலிலாவது போய்த் தானே தீரணும்.’ என்று சலித்துக் கொண்டார் ஆசீர்வாதம்.

‘அந்தப் பதிலெல்லாம் இங்கு வேண்டாம். இந்த மணிக் கூட்டை நீ திருடினாயா இல்லையா? உண்மையைச் சொல்!’ என்று அதட்டினார் இன்ஸ்பெக்டர்.

‘ஐயோ அத்தான்! தயவு செய்து என்னை வற்புறுத்தாதீர்கள். என்னால் இன்றைக்கு நாடகத்துக்கு வர முடியாது.’ கண் கலங்கினார் காந்தா.

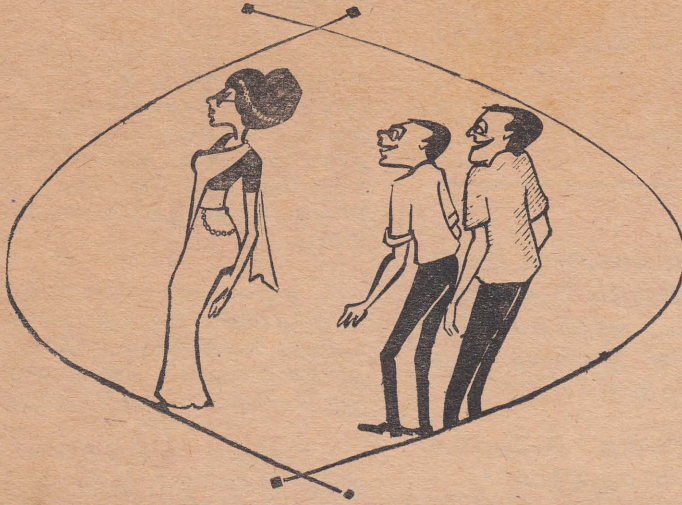
மாலை நேரத்தின் மஞ்சள் வெய்யிலில் புஷ்பா அணிந்திருந்த மஞ்சள் நைலெக்ஸ் மயக்கத்தைக் கொடுத்தது. மேசை மீதிருந்த அத்தனை புத்தகங்களையும் ஒன்றாகத் திரட்டி மார்போடு அணைத்துக்கொண்டார். ஒவ்வொரு நாளும் கத்தரிக்காய் கூட்டும் வெண்டிக்காய்க் குழம்புத் தானா என்று எண்ண அவளுக்கு வருத்தம் மேலிட்டது. சிறிது சிறிதாக ஆதவன் மறைந்தான். பூமியை இருள் முற்றாக ஆக்கிரமித்தது.

‘ஓய்...!’

எங்கோ ஒரு துப்பாக்கி வெடித்தது!

பி. கு.— எல்லோரும் புதுமைக் கதைகள் எழுதுகின்றார்களே யென்று நானும் ஏதோ ஒன்றை எழுதியுள்ளேன். நன்றாயிருப்பின் இன்னும் ஒருமுறை படித்து இன்புறுங்களேன்! நாளை வேண்டாமென்கிறேன்.

—சுரேஷின் தேவி.

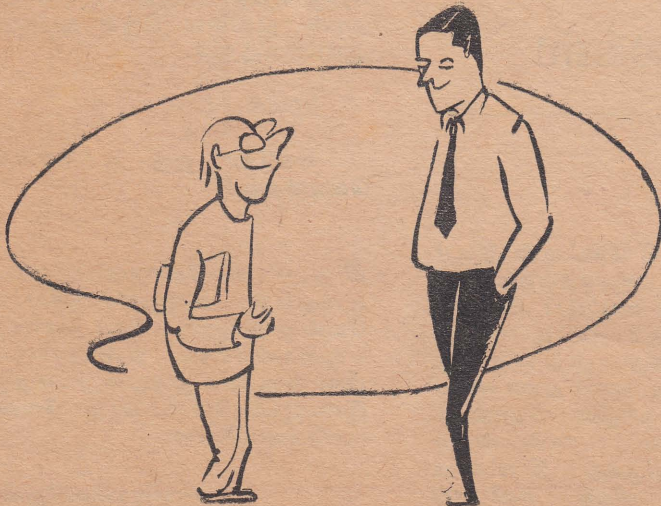
என்னப்பா உன் காதலி உன்னைக் காணாதது போல் செல்கிறாளே! என்ன கோபம்?

என்னைக் கல்யாணம் செய்யும்படி நான் அவளைக் கேட்டேன், காதலிப்பவர்கள் கல்யாணம் செய்வது அநாகரீகம் என்று கோவிச்சுக்கிட்டுப் போயிட்டீயாப்பா...

இந்தாம்மா, வேலை இல்லாத இவனைக் கல்யாணம் செய்வேங்கிறியே! செலவுக்கு என்ன செய்வே?

ஏனப்பா உங்க பென்ஷன் இருக்கே... அதிலே சமாளிச்சுக்குவோம்.

துரைதான் மகனுக்கு ஒரு உத்தியோகம் தரணும். அவன் சேர்ட்டிபிக் கேட் எல்லாம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

அதெல்லாம் என்னத்துக்கு..... நாளைக்கு வரும்போது நல்ல கலண்டரா ஒண்ணு கொண்டுவாங்க.

பீடி புகைப்போருக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

யானை பீடி ஸ்பெஷல்

குணம் மணம் நிறைந்தது
ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே.

இலங்கையில் தரம் குறையாமல் தயாரிக்கப்
படுவதும், தனக்கென ஒரு தனிமிடத்தை
வகுத்துக்கொண்டதும்

ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே.

எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பதும், எங்கும்
சுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடியதும்

ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே.

உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளியுங்கள்!

தயாரிப்பாளரும் விநியோகத்தர்களும்:

யானை பீடி கம்பெனி,

130, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு- 13

தொலைபேசி:

31651.

வாடிக்கையாளர்க்கு பொன்னும் பொலிவும் பூத்துக குலுங்க

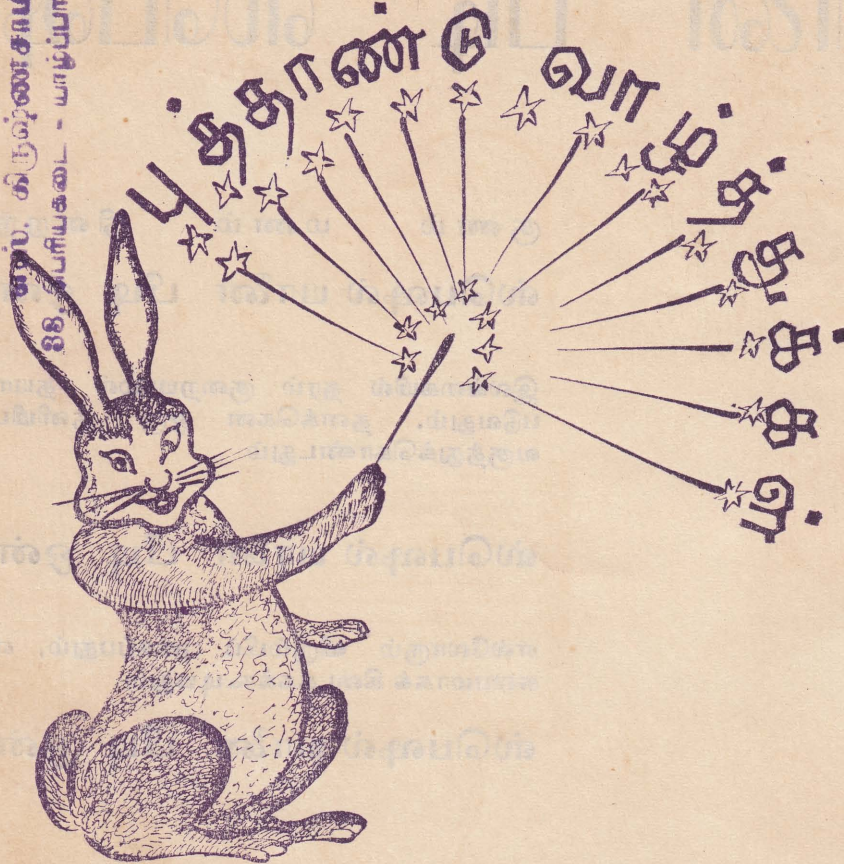
புதுப்பிப்பு
நவம்பர் ததும்பி
சின்னஞ்சிறு கதைகள்

சுருதிக்கை, ச. ரெ. பஞ்சுடனடி

விலை: ரூபா. 1.50

விற்பகையாளர்:

எம். கிருஷ்ணசாமி
38, பரியக்கடை - யாழ்ப்பாணம்

உறுதிக்கும், சிக்கனத்துக்கும், உழைப்புக்கும் பெயர் பெற்றது
முயல் மார்க் தையல் நூல்

தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரெட் மனுபக்சரிங்
கம்பெனி,

கொழும்பு-12

